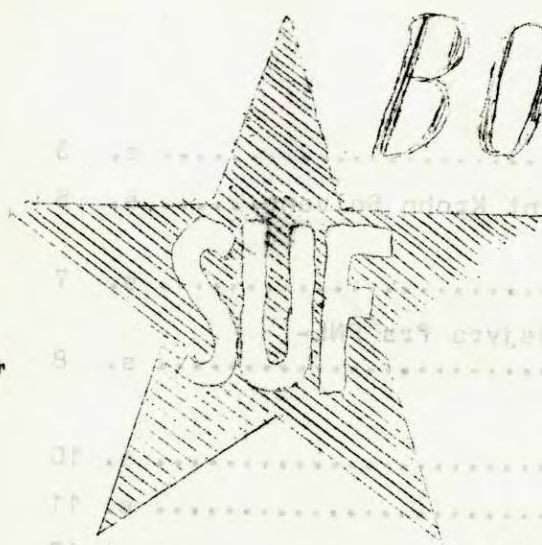

BOLSJEVIK

PRIS : KR:0,50

SUF's MEDLEMSBLAD

NR. 4 1968/69

INNHALDSFORTEGNELSE:

SUF/SF, SUF og hva nå ? Ved sentralstyret	s. 3
Foreløbig resultat av "Gi en dag"-aksjonen v/Bernt Kr So	s. 5
Oppsummering og kritikk av teatergruppas arbeid ved Torbjørn Kr	s. 7
Derfor ble USA-ambassaden steinet, utdrag av brosjyra fra FNL- gruppene i Oslo	s. 8
Reiserapporter:	
Fra Drammen, ved Ellen W	s. 10
Fra Vestfold, ved Pål S	s. 11
Fra Rjukan, Notodden, Bø og Nome, ved Håvard Mj	s. 12
Fra Hordaland, ved Sigmund Gr	s. 13
Fra Helgeland, ved Sverre Kr	s. 14
Fra Tromsø og Finmark, ved Svein M	s. 15
Resolusjon fra Telemark SUF	s. 16
Om fagforbundsledelsen, ved Stein Be	s. 17
Kritikk av omgangstonen og arbeidsstilen i SUF, ved Trond L , Jon-Willy Kc id, Jorun G en, Oppsal SUF	s. 19
Om demokratisk sentralsisme - omgåelse av dette vedtaket, ved Rana SUF	s. 21
Kommentar til del 2 i Oslo-forslaget til skoleprogram og SUFs skolepolitikk generelt, ved Pål Be en, Bærum SUF	s. 22
Rapport fra sentralstyrets studier av den lille røde boka - ved Tron Ø	s. 24
Forslag fra Drammen SUF	s. 27
Om Drosjastreik og SUF-aksjonen i Trondheim, ved Trondheim SUF	s. 28
Rapport fra Slømmestad	s. 28
Klipp fra Oppsal /Østensjø SF	s. 29
Debattforslag til handlingsmønster overfor SF i tida framover - ved Kragerø SUF	s. 30
Kritikk av brosjyra om arbeidsløshet og rasjonalisering, ved Per G. er, Porsgrunn SUF	s.31
Om rasjonaliseringsbrosjyra, ved Arne He	s. 32
Ad faglig kartotek, ved faglig utvalg	s. 35
Rapport om faglig arbeid ved firma "B", ved Odd H: , Morten A.	s. 33
Om Che Guevaras internasjonalisme, ved Torbjørn L: , Mosjøen SUF ..	s. 35
Kritikk av Ungsosialisten, ved Ivar V: - Øystese SUL	s. 36
Svar på kritikk av Ungsosialisten, ved Pål S	s. 37
Viktig opprop !	s. 37
Hvilken rett har du ? Dikt ved Grete-Karin H	s. 38

OM SUF/SF, SUF OG HVA NÅ?

Ved sentralstyret.

Det er skjedd mange ting i forholdet SF-SUF den siste tida, og ting har skjedd med en slik fart at det har vært vanskelig å holde medlemmene av SUF løpende orientert om alt som skjer. I denne redegjørelsen vil vi prøve å summere opp situasjonen slik sentralstyret nå ser den.

Som en kan lese i de siste numrene av Orientering, har høyrefløyen i partiet organisert seg, særlig i Oslo, og styrket sin stilling i partiet.

Til tross for de oppmuntrende framstøt som har vært gjort for å unngå splittelse, f.eks. oppropet fra fylkesformenn og lagsformenn i SF, som markerte tilslutning til den såkalte "Gjessinglinja", så bærer de siste numrene av Orientering bud om at høyrefløyen er styrket og ikke skyr midler for å få SUF ut av partiet. I Oslo har høyrefløyen møtt motstand fra SUFere og progressive SFere, og kamp om det som er igjen av grunnplanen i Oslo SF. Høyrefløyen har reagert spontant, og "SF-aksjonen 69" er lansert med brask og bram i Dagbladet og Orientering. Aksjonen har eget kontor, telefon og postgiro, aksjonsutvalg og kontorleder. "SF-aksjonen" tar sikte på å mobilisere "SF-velgere i Oslo", i praksis alle som er motstandere av SUF som ikke er medlemmer i andre partier, for å stanse "SUF-kupp" på Oslo SFs årsmøte. De har gått så langt som til å sette inn betalt annonse på førstesida i Dagbladets lørdagsnummer for å skaffe seg "medlemmer". Dessuten har de hele Orientering. De har satt igang en hetskampanje av gigantiske dimensjoner - alt dette i trygg forvisning om at vi praktisk talt ikke har tilgang til presse, eller har særlig muligheter for å spre vårt syn på noen effektiv måte utenfor vår egen organisasjon.

En rekke lag i Oslo har nektet å anerkjenne personer som er mot splittelse, som medlemmer. I mange tilfelle er til og med folk som har vært medlemmer av partiet i flere år, og som nå er motstandere av splittelse, blitt nektet adgang til sine lags medlems- og årsmøter. I Lambertseter SF blei såleis politiet tilkalt av høyrefløyen for å holde de progressive medlemmene ute da de skulle velge landsmøte-representant.

Mange partimedlemmer er altså på denne måten ekskludert allerede før landsmøtet tar til.

Dersom landsmøtets fullmaktskomite godkjenner de landsmøtere-representanter som høyrefløyen har valgt på slike - klart vedtektsstridige - måter, vil landsmøtet alt under konstitueringa ha foretatt de første eksklusjonene.

Men det er desverre ikke bare i Oslo reaksjonen har manifestert seg. 4. og 5. januar blei det holdt en SF-konferanse i Trofors i Nordland med deltakelse fra 15-16 lag i fylket. Det var 75 deltakere. På denne konferansen blei det aftta vedtak som med overveldende flertall støtta høyrefløyen på en rekke viktige prinsipielle punkter når det gjelder forholdet til SUF. Liknende ting har skjedd på årsmøter i fylkesorganisasjonene i Hedmark SF, Akershus SF og Østfold SF.

Til tross for alt dette som har skjedd den siste tida må vår linje framleis være å unngå plittelse, og arbeide fram til landsmøtet for å unngå denne. Utsiktene for landsmøtet i SF 7-8-9 februar er imidlertid ikke lyse med den karakter og det omfang høyrefløyens virksomhet har fått. På det nåværende tidspunkt ser en splittelse ut til å være uunngåelig. I denne striden har sentralstyret forsøkt å tilbakevise angrepene fra høyrefløyen i pressa, i SF-lag, på fylkesseminarer i SF, på landsstyremøter osv. Samtidig har vi forsøkt å

konsolidere vår egen organisasjon, noe som ikke er minst viktig i den situasjon vi står overfor. Begge deler må fortsette, men det må understrekes at konsolideringa av vår egen organisasjon er hovedoppgaven. Vi må ha en fast og sammensveiset organisasjon for best mulig å kunne tåle de vanskeligheter et eventuelt brudd kan føre med seg.

Selv om situasjonen er ganske mørk, kan vi merke positive ting. De siste begivenhetene har vært et vannskille i SF. Motsigelsene innen partiet er kommet ut i full blomst, og en del SFere er drevet til venstre og dessuten har det dukket opp revolusjonære SFere som vi ikke har kjent til. Disse er i like stor grad blitt rammet av den hetsen som er blitt piska opp. Det er også klinkende klart at disse vil bli hevet ut av partiet sammen med oss. Det er kommet forslag til vedtektsendringer fra flertallet i sentralstyret i SF. Disse går ut på at alle som vil være medlemmer av SF, må undertegne en prinsipperklæring som innebærer at tilhengere av vårt nåværende politiske system (parlamentarismen, "folkestyre", "demokratiet må virkeliggjøres" osv.) skal kunne bli medlemmer av SF.

I forbindelse med dette kan vi trekke noen erfaringer. Vi har lært nødvendigheten av to "mottrekk". Hva skal vi gjøre i en situasjon med grov kommunisthets mot de progressive i SF? I denne situasjonen er det viktig å holde kontakten med disse folka. Vi må knytte dem til oss, for å unngå at de glir ut av politisk arbeid og passiviseres. Enkelte kamerater som er imot splittelse, framholder at det er riktig å bli stående i partiet sjøl om det skulle bli splittelse. Vi må overbevise disse om at de ikke lenger har noe å gjøre i partiet etter en splittelse.

De som står i partiet fordi de ønsker at det skal utvikle seg til et bedre parti gjennom at SUF deltar i den diskusjonen som skal utforme partiets program og praksis, må forstå at dersom SUFere ekskluderes, så har de ikke noe i partiet å gjøre, for da kan ikke en slik diskusjon finne sted. Etter at uenigheten først er fjernet, er det grunnlag for en diskusjon. Og da kan heller ikke partiet bli bedre. Partiet vil i tilfelle splittelse bli avgrensa mot venstre, men fullstendig åpent mot høyre.

Dersom vi blir splitta vekk fra partiet, må vi sørge for at dette skjer på en måte som

- a) rammer partiet mest mulig innad
- b) blir mest mulig forståelig utad.

Dette skjer ved at vi trekker flest mulig med oss ut av partiet. Vi må organisere tilbaketog fra landsmøte så godt og effektivt, så konsentrert og samla som mulig.

I en slik situasjon er det viktig at det følges ei absolutt enhetlig linje, at ingen gjør noe på "egen hånd". Dette synet var det full enighet om på en konferanse som blei holdt i Oslo 30.des. - med deltakere fra de fleste deler av landet.

Det er imidlertid ei forutsetning for å kunne nå fram til ei konsekvent og enhetlig linje i denne sammenheng - at dette skrivet i likhet med alle andre rapporter, innstillinger, vurderinger og skriv som kommer fra sentralstyret - tas opp til grundig diskusjon på lagsmøter og blant medlemmene. Og dersom diskusjonen skal ha noen hensikt, må laga - i det minste dersom det er uenighet tilstede - sende kommentarer til sentralstyret.

Hva som utover dette, bør skje dersom det blir splittelse på SF-landsmøtet, må naturligvis drøftes når den tid kommer, og på breitt grunnlag. Derfor vil vi allerede nå varsle laga om at sentralstyret i tilfelle brudd på landsmøtet, vil innkalle til en landskonferanse i Oslo 15. og 16. feb. - altså en uke etter landsmøtet. Vi ser det som svært viktig at vi snarest mulig får en grundig gjennomdrøfting av den nye situasjonen som da vil være oppstått. Sentralstyret foreslår reisefordeling på konferansen.

Foreløpig resultat av "Gi en dag"-aksjonen

"Vi går inn for å stole på egen innsats. Vi håper på hjelp utenfra, men vi forlitter oss ikke på den. Vi støtter oss på våre egne bestrebelser, på hele vår armers og hele vårt folks skapende krefter".

MAO TSE TUNG

"Vi må lære å mestre økonomisk arbeid".

Kamerater,

jeg bringer i dette nr. av "Bolsjevik" foreløpige resultater av "Gi en dag"-aksjonen".

Klassestatens og borgerpressas hysteriske angrep på SOR viser oss viktigheten og nødvendigheten av å støtte oss på egne krefter. Klassekampen skjerpes stadig og vi må forbedre oss og gjøre oss sterkere til stadig å rette hardere slag mot kapitalistklassen og dens stat, dette forutsetter også penger i klassekampkassa. Jeg nevner at flere kamerater sender oss penger hver lønning - følg opp du også! Denne aksjonen avsluttes 1/2-69, og i neste nr. av "Bolsjevik" skal lista være mye lengre! Dette går utmerket! Stol på egne krefter!

Bernt K: Sc
Kasserer

Sigmund G	Sentralstyret	kr	50,-
Viktor S	"	"	50,-
Tor M	"	"	218,30
Pål St	"	"	50,-
Liv Sissel H	"	"	50,-
Vigdis V	"	"	50,-
Bright Kr	"	"	50,-
Bernt K: Sc	"	"	50,-
Kåre Kr	Oslo/Akershus SUF	"	50,-
Kjell St	"	"	50,-
Kamerater i Bergen SUF		"	950,-
Aadne Ma	Drammen SUF	"	50,-
Egil O	"	"	50,-
Arvid J	"	"	50,-
Astrid K. L	"	"	50,-
Geir N	"	"	50,-
Asbjörg J	"	"	50,-
Tone Gr	Groruddalen SUF	"	50,-
Knut Bj	"	"	50,-
Sigrid Ann M	Lambertseter SUF	"	80,-
Britt K	Manglerud SUF	"	25,-
Björn Nj	Oppsal SUF	"	100,-
Sigmund A	Skedsmo SF (!)	"	100,-
Roger B	Smedstad/Huseby SUF	"	20,-

Sveinar B.	SUF-stud.	kr	100,-
Roald A	"	"	100,-
Björn L.	"	"	100,-
Siri U.	"	"	100,-
Britt A	"	"	50,-
Odd H.	Teisen SUF	"	50,-
Gunnar Gj.	"	"	50,-
Mons F.	"	"	50,-
Arild J.	"	"	50,-
Morten F.	"	"	50,-
Astor L.	Tveita/Haugerud	"	50,-
Kamerater i Veitvet/Linderud SUF		"	160,-
Bjarne B.	Vålerenga SUF	"	50,-
Odd Erik G.	"	"	50,-
Bror H.	"	"	50,-
Steinar H.	"	"	50,-
Kjell Arild N.	"	"	50,-
Ole Kristian H.	"	"	50,-
Jon F.	"	"	50,-
Lilland H.	"	"	50,-
Per T.	"	"	50,-
Kari B.	"	"	50,-
Gunnar D.	"	"	50,-
Sum hittil		kr	3.313,30
		=====	

Dessuten har følgende kamerater spontant gitt Julegave til SUF:

Siri U.	kr	50,-
Jorun G.	"	20,-
Bernt K.	"	10,-
Tom E.	"	10,-
Bror H.	"	20,-
Grefsen/Sinsen SUF	"	50,-
Viktor S.	"	50,-
Anonym giver	"	10,-
Sum	kr	220,-
		=====

Kamerater!

Aksjonen trappes opp. Dette er bare begynnelsen!
 Betal til lagskassereren eller send til SUF, Postboks 6159,
 Etterstad, Oslo 6. Postgiro 20 06 15. (Dette nr. bør alle
 lære seg!)

Fin start! Vi trapper opp for
 S E I E R!

d.s.

OPPSUMMERING OG KRITIKK AV TEATERGRUPPAS ARBEID.

Teatergruppa i Oslo/Akershus SUF har med jamne mellomrom hatt framføringer i snart et år nå. Det første stykket tok for seg "Sirkus SF" og framstilte kjente og kjære hovedskikkelser på en slik måte at klovnene fant det klokest å rulle salen.

Senere har det vært teaterframføringer på sommerleieren, landsmøtet i høst, ved et fellesmøte mellom SUF og SF og på julefest med Tore Linné. Dessuten lagde også gruppa et et Vietnam-stykke til FNL's 8 årsdag 20 des., som ble framført på Solidaritetskomiteens møte.

Alt i alt har vel 50-60 stk. vært med på et eller annet stykke. Men ingen har vært med på alle sammen. Teatergruppa har såleis hatt en sammensveisende effekt - ved at folk fra forskjellige lag kommer sammen og arbeider med et felles opplegg.

Erfaringene har vist at denne formen for teater er svært viktig når det gjelder å oppsummere diskusjoner som pågår gjennom lengre tid. Ved å trekke fram de riktige argumentene og sette disse opp mot de gærne, gjør teateret det helt klart hvor motsetningene går.

Dessuten har arbeidet med teateret vist at forståelsen av det politiske innholdet i et stykke er forutsetninga for å kunne spille det. De gangene da diskusjonen om politikken ikke blei grundig nok, førte dette med en gang til synlige svakheter i oppføringa. Dette viste seg tydelig i stykket om "det tredje standpunktets vekst og fall" eller "sirkus SF 2. og siste del. Arbeidet med dette stykket avslørte det uholdbare i å framføre viktige politiske saker uten på forhånd å ha studert emne nøye. Uten å gjøre oss skikkelig kjent med det politiske innholdet i teateret, blir vi ikke i stand til å spille det på annet enn på dilletantisk og kunstig vis.

De gangene vi har foretatt grundige diskusjoner derimot, har igrunnen de rene teatertekniske spørsmåla nærmest løst seg sjøl.

Vi må altså hele tida sette politikken først. Teatergruppa må ikke bli et sted der folk med eller mindre kunstneriske tilbøyeligheter finner "sin plass i livet". Vi er først og fremst SUFere som for øyeblikket bruker teateret som et egna våpen i kampen mot reaksjonære uhyrer av alle slag.

Generelt kan det sies om stykkene som har vært oppført til nå, at de har vært usammenhengende og sringende. Personer har vært framstilt på en kanskje for enkel og grov harsellerende måte. Det har imidlertid vært nødvendig i den perioden vi har vært inne i, der kampen har blitt ført på mange fronter, og marxist-leninistene har blitt utsatt for hets i borgerpressen fra Orientering og utover.

Vi har ihverfåll gjort oss ferdige med den smålige striden innafor SF. Om dette skal tas opp igjen, må det bli som reprise. Og erfaringene har vist at da sitter folk igjen med en litt flau smak i munnen og klapper pliktskyldig.

Tida er vel inne til å se om det ikke er mulig å lage et stykke som henter emnet direkte fra arbeiderklassens kamp.

Men da må teatergruppa vidreutvikle og forbedre arbeidsstilen. Studeringa av emnet for stykket og den politiske diskusjonen må bli mer effektiv. Dette krever bedre tid. Det må bli slutt på å framføre et stykke på et par, tre dagers varsel.

Og dessuten - når arbeidet med et stykke begynner å ta form, bør det framføres for folk som ikke har vært med å jobbe på det - slik at den nødvendige kritikken kommer fram.

På denne måten hindrer vi også at teateret blir et primadonnateater, fylt med fjollerte og skadelig hemmelighetskremleri og tomt for riktig politisk innhold.

TURBJØRN K/

DERFOR BLE USA-AMBASSADEN STEINET!

Søndag den 5. januar ble den amerikanske ambassade stormet av hundre mennesker som knuste et stort antall vindusruter. Det var den samme kveld som den amerikanske vise-presidenten Hubert Humphrey kom til Oslo, invitert av den norske regjering. Hubert Humphrey representerte den amerikanske regjering, en regjering som gjør seg skyldig i krigsforbrytelser mot folket i Vietnam. Dens misgjerninger kan bare sammenliknes med Hitler-Tysklands folkemord under den annen verdenskrig.

INGEN MASSEMORDER PÅ NORSK JORD!

Dette var sikkert også bakgrunnen for den aksjonen mot den amerikanske ambassaden; en representant for et regime som driver en bestialsk utryddelseskrig mot et helt folk må få klar beskjed om at det norske folk ikke ønsker besøk av masse mordere!

Dagen etter brakte avisene lange hetsangrep mot "terroristene" og "pøblene". Mens de har drevet aktivt arbeid til støtte for Vietnams folk i kampen mot deres bestialske motstander - USA-imperialismen -, har de ikke vært vant til å lese stort i avisene om arbeidet sitt, fikk de denne gangen presseomtale til overmål. Noen knuste ruter fikk denne gang langt større betydning enn alle de amerikanske bombeangrepene mot Vietnam til sammen! Men hva er 16-17 knuste ruter i forhold til

- at USA-tropper slipper bomber med brennende bensin - napalm over landsbyer hvor mennesker brennes til døde
- at hele landsbyer brennes til grunnen og tusenvis av mennesker blir hjemløse og sårete
- at gift sprøytes ut over rismarker og elver. Ris og fisk drepes i et forgjeves forsøk på å sulte folket
- at amerikanske fly slipper splintbomber og bruker giftgass
- at sykehus og skoler blir utsatt for regelmessige bombeangrep
- at USA har sluppet flere bomber over Vietnam enn det ble sluppet tilsammen over tyskland under den annen verdenskrig
- at Vietnams folk tross store og grusomme tap, likevel er i ferd med å vinne krigen politisk og militært. en sterk motstand fra alle folk - også i USA - og FNLs styrke på slagmarka gjør at USA-imperialismen nå er i ferd med å lide sitt avgjørende nederlag i Vietnam.

RUTEKNUSINGEN VAR EN RIKTIG POLITISK HANDLING!

Dette er det vietnamesiske folks virkelighet. For å formidle den og gjøre det norske folk kjent med den er det blitt holdt tusenvis av møter, den er omtalt i hundretusener av løpesedler og det er blitt samlet inn mange tusen kroner - uten at pressa har offret plass til det. For den er noen knuste ruter langt viktigere....

På denne bakgrunn vil FNL-gruppene i Oslo og FNL-aktivister over hele landet gi sin fulle støtte til den rettfærdige aksjonen mot USA-ambassaden. Den uttrykte det norske folks rettfærdige avsky mot USA-imperialismens forbryterske krig mot Vietnams folk.

Aksjonen var også en kraftig reaksjon på den norske regjeringens halehengspolitikk overfor de amerikanske imperialister, som den støtter og samarbeider med gjennom medlemsskapet i NATO. Derfor satte myndighetene inn politiet og rettsvesenet for å bruke aksjonen som et påskudd til å intensivere forfølgelsen av dem som uttrer seg mot denne politikken.

POLITISK FORFØLGELSE

Politiet fikk ikke arrestert noen mens aksjonen pågikk utenfor US - ambassaden. For å ta igjen det forsømte plukket de seinere ut ungdommer i sentrum og arresterte dem på mistanke, utelukkende på grunn av utseende og fordi de bar FNL-merke! På denne vilkårlige måten fikk politiet arrestert 3 ungdommer. Alle ble utsatt for harde forhør under trusler og press. En av de arresterte ble sperret inne i en glovarm celle på 4 ganger 8 fot i sju timer uten at han fikk gå på toalettet. En 15-åring ble arrestert to ganger i løpet av to døgn og fengslet i alt 32 timer. Det avr tydelig at politiet på grunn av hans alder ønsket å presse ham maksimalt og lot ham bl.a. ankomme til forhørsretten i en egen politibil og påsatt håndjern, som en farlig forbryter. Ved å presse ham ut skulle de samle "beviser" mot de andre.

Men tross alt dette måtte politiet løslate alle de mistenkte etter at forhørsretten hadde behandlet saken!

Typisk for politiets arbeid med saken - og avisenes behandling av den - er at de benytter den direkte til politisk forfølgelse. Hensikten er klar: I folks øyne vil man kriminalisere FNL-aktivister og andre politiske retninger som truer med å avsløre den norske regjeringens halehengspolitikk til USA-imperialismen og at den dypest sett er medskyldig i imperialismens forbrytelser!

FULL STØTTE TIL FNL!

USA UT AV VIETNAM!

BEKJEMP USA-IMPERIALISMEN!

NATO UT AV NORGE!

Utdrag av FNL-gruppene i Oslo's brosjyre
angående ruteknusinga av den amerikanske
ambassade.

-- RAPPORT FRA DRAMMEN --

Undertegnede var i Drammen og besøkte SUF-laget der 5. januar. Om byen kan sies at selv om den er et senter i Buskerud, også med hensyn på industri, har byen og distriktet omkring temmelig stor arbeidsløshet. Ellers har stedet ganske gode tradisjoner i arbeiderbevegelsens historie - har vært å betrakte som en "rød" by - men der som andre steder hersker sosialdemokratiets ånd i dag. Dette har tildels virket inn på SUF-arbeidet på stedet, de har møtt mye motbør blant etablerte politikere og fagforeningspamper.

Om laget: Drammen SUF har i et par år (tror jeg) vært å regne som et av våre absolutt passive lag, og de som har besøkt laget har hatt samme inntrykk. Det var som oftest ikke den gode vilje det stod på, men arbeidsstilen var ikke av den art at det ble aktivitet ut av ideene.

Imidlertid skjedde det en omlegging like før landsmøtet. Laget manet seg opp til å lage en studiesirkel over landsmøtedokumentene, og dette tiltaket ga mersmak, samt fornyede krefter til å fortsette lagarbeidet.

Etter landsmøtet har jeg inntrykk at man prøvde å legge opp en viss plan over hva slags aktivitet man ønsket å drive. Laget gikk vekk fra å legge hovedvekten på åpne møter - (noe som gjennom to år resulterte i ett nytt medlem) - istedet prøvde de å sette seg inn i og praktisere faglig politikk - samt ta fatt på skolefronten. Hele tiden ble det avholdt studiesirkler over marxisme-leninisme og andre emner. Resultat: dobbelt så mange medlemmer som før landsmøtet.

Arbeidsoppgaver: Laget har etterhvert fått endel kontakt med arbeidsløs ungdom, og skulle få disse med seg på utdelingsaksjon på rasjonaliseringsbrosjyra. De håper gjennom denne aksjonen å få flere bedriftskontakter. (SKRIV OM RESULTATET !)

Man har også kontakt med endel sjøfolk, og kunne tenke seg å systematisere sjøfolks arbeidsforhold og økonomiske kår m.m. De trenger opplysninger fra alle de som har slike, og ønsker kontakt med aktive sjøfolk, med henblikk på seinere aksjoner etc.

Skolearbeidet er bare i sin begynnelse, men med tilgang på ungdomsskoleelever skulle det la seg gjøre å intensivere dette.

Kritikk: Da jeg var der ble debatten nokså ustrukturet^x - ala småprat om SUF/SF, lagsarbeid, rapporter, om hverandre. Etterpå viste det seg at det var tilstede 2 ungdommer som tidligere ikke hadde vært på møte, eller medlemmer. Mildt sagt gikk vår prat over hode på dem.

Håper at laget kan opprette en bedre kontakt enn det som ble for midlet da. Det er kanskje tendenser til at de mest aktive dominerer i for stor grad - eller retttere - på en feilaktig måte.

De savnet ellers et fast opplegg over møtene, noe man skulle prøve å rette på ved å velge styre - det hadde de nemlig ikke, men aktiviteten framover krevde et fastere grep om sakene.

Ellers kan sies at man som et lite lag som er i ferd med å bygge seg opp, kan det være riktig å omhyggelig prioritere arbeidsoppgaver slik at det ikke bare blir med tanken, men at noe blir gjennomført.

"For å kunne spille piano med alle ti fingrene må man ha ti fingre."

Eventuelle feil og overfladiske analyser bes korrigeres av Drammen SUF, vi hører gjerne fra dem og alle andre lag, her i Bolsjevik.

x)påtar meg ansvaret for det.

Ellen W.

RAPPORT FRA REISE I VESTFOLD av Pål S

XX

Steder som ble besøkt:

Horten/Borre, Nøtterøy/Tønsberg, Sandefjord og Larvik.

Generelt inntrykk av fylket:

Av økonomiske årsaker er det en sterk reaksjonær stemning på mange steder. F.eks. Nøtterøy er en av de mest solide Høyrekommunene i landet. Fylket er prega av skipsrodere av Jahres type og godseiere av Treschows type. Men fordi disse folkas makt er så åpenlys for alle, er det også en utbredt misnøye mot det de foretar seg. Jeg kan tenke meg at aksjoner mot f.eks. Treschows politikk i Larvik ville kunne få ganske stor oppslutning. Tilsvarende gjelder andre steder. Derfor må en ikke la seg skremme av tradisjonell reaksjonær holdning på enkelte steder, for det er mye å ta fatt på, og arbeidsfolk merker kanskje nettopp her mer enn enkelte andre steder, hvordan utbygtinga øker i form av tidstudier og rasjonalisering. Med andre ord burde fylket ligge godt til rette for SUFaktivitet. En annen fordel er de korte avstandene. Mellom ytterpunktene Holmestrand og Larvik er det ca. fem mil.

Horten/Borre SUF

Laget har i følge de ledende medlemmene drevet litt svakt det siste halve året, mens det halvåret før kunne vise til ganske omfattende virksomhet. Imidlertid ville det være feilaktig å vurdere situasjonen som mørk. Av flere grunner ser laget ut til å ha særs gode muligheter til å øke aktiviteten. For det første har laget god kontakt med svært progressive arbeidere på et par av de største bedriftene i Horten, og en del av lagsmedlemmene jobber også disse stedene. For det andre er man innstilt på å intensivere aktiviteten. Særlig vil det faglige arbeidet og studiearbeidet bli lagt vekt på. Til tross for at SUFerne har ganske godt fotfeste på skolen, ser det ut til at skoleaktiviteten ikke vil ha særlige muligheter til å ekspandere på kort sikt.

Nøtterøy/Tønsberg SUF

Laget har hoveddelen av medlemmene konsentrert på Nøtterøy, men rundt laget befinner det seg et politisk aktivum med sterke SUF-sympatier, og hoveddelen av dem hører heime i Tønsberg. Laget har antakelig et bedre utgangspunkt enn Hortenslaget, men til gjengjeld har det neppe så gode muligheter til på kort sikt å intensivere det faglige arbeidet. Skolearbeidet ser ut til å kunne gå framover ganske bra, og da antakelig best i Tønsberg.

Sandefjord (SUF-laget nedlagt for ei tid tilbake)

Det var vanskelig på forhand å få noen kontakt i Sandefjord, og jeg oppnådde heller ingenting på reisa.

Larvik SUF

er antakelig det mest livskraftige senteret i SUFaktiviteten i fylket. Laget hadde gått igjennom SUFs studiesirkel i marxismen-leninismen og hadde fått et ganske bra utbytte av det, sjøl om de på enkelte steder mente den var uklar og vanskelig. Også i Larvik eksisterte det et uorganisert aktivum med sterke SUFsympatier, slik at også i Larvik skulle mulighetene til ekspansjon være til stede. Av konkrete aksjoner som laget har planer om er det vel aksjoner i samråd med arbeidere på Treschow-Fritzøe som har høyeste prioritet, uten at det er mulig å si noe om slike aksjoner kan bli iverksatt, og evt. når det vil skje. Forholda skulle som sagt ligge vel til rette. Larvik er det eneste stedet i fylket hvor Sferne har en positiv innstilling til SUF.

Foruten disse tre laga er det to steder i fylket, nemlig Sandefjord og Holmestrand hvor det burde la seg gjøre å få igang SUFaktivitet og lag. Av disse ligger Holmestrand for tida best an. De indre bygdene i fylket vil neppe kunne gi grunn for SUFlag. Men med et målbevisst arbeid vil det være gode muligheter for et sterkt SUF i Vestfold med inntil fem lag.

RAPPORT FRA REISA TIL RJUKAN, NOTODDEN, BØ OG NOME

På Rjukan er det ei lita men hard kjerne. De har i grunnen vært for få til å drive skikkelig lagsarbeid, men nå begynner de å få kontakt med endel nye folk. Det er mest gymnasiaster, men det er også mulighet til å få et bein innåfor på yrkesskolen og på Hydro. Foreløpig studerer de Staten og revolusjonen. Studiearbeidet vil også være det viktigste i framtida, ved siden av skolesakene. Dessuten er det viktig at de arbeider med "Rjukan-situasjonen" når laget har stabilisert seg. Dette kan gjøres med brosjyrer og avisinnlegg.

En vanskelighet er at samme hvor radikale folk blir på Rjukan, så vil de nødvendig melde seg ut av AUF av hensyn til familien og samfunnet.

Striden SF-SUF vil ikke ha noen innvirkning på SUF-laget på Rjukan.

Notodden. På Nottodden var det lag før, men i ei tid har vi bare hatt en kontakt der. Nå har Ragnar St. fra Skien flytta til Notodden, og han og 3-4 til som jobber eller går på lærarskolen har planlagt å stifte lag. De har holdt et par møter hvor det er kom 10-12 interesserte, pluss innledere fra Oslo og folk fra Lunde, Porsgrunn og Skien. De legger nå opp til to studiesirkler i marxismen-leninismen for de som er interesserte, og planlegger en aksjonsdag i byen om tre uker. Laget, som antakelig blir stifta om fire uker, er sikra 7-8 medlemmer allerede.

Bø. I Bø er det også planer om en studiesirkel i marxismen-leninismen, men det er litt vanskeligere å bedømme om det blir noe lag av, pga. den tradisjonelt passive og upolitiske innstillinga hos elevene på landsgymnasiet. Det finns folk til å lede laget, hvis de bare får aktivisert flere andre.

Nome. Nodelaget har skrumpet sterkt sammen, pga. at flesteparten av medlemmene gikk ut av yrkesskolen i vår, og mange av de restende vil vente og se hvilket utfall SFs landsmøte får før de bestemmer seg for å jobbe i SUF. Hvis de bestemmer seg for å jobbe i SUF, og bedre kontakten med SUF sentralt, skulle det være mulig å drive laget opp igjen, dersom en får innpass på yrkesskolen i Lunde.

HARALD M

FORTS. FRA S. 15.

ene (mange innflyttere) jævlig dårlige: Det ser imidlertid ut som om Bj kommer til å reise fra sydøst, slik at det er svært usikkert hvordan det vil utvikle seg i denne omgangen i Båtsfjord.

BERLEVÅG - Det var også i Berlevåg et SUF-lag under oppbygging, men en del av folka reiste fra stedet. En av disse, Kai O., jobber for tida i Oslo, men skal visstnok reise tilbake til Berlevåg til våren, slik at det muligens vil bli satt igang SUF-arbeid der igjen.

ØKSFJORD - Jeg var ikke innom Øksfjord, men som tidligere nevnt traff jeg kamerat Stein B. i Alta. I Øksfjord er det et SUF-lag som består vesentlig av ungdomsskoleelever, og som har blitt utsatt for hardhets fra presse, skolestyre osv. Laget har imidlertid hatt en intens og systematisk studieaktivitet siden det blei danna, og har studert bl. a. Staten og Revolusjonen, og skolebulletinene. Når det gjelder aksjoner har laget spredd "Krisebrosjyra" bl.a. Laget har som sagt fått mye hets, men det ser allikevel ut til at arbeidet med oppbygginga av laget går fint.

Tilslutt vil jeg også gjennom Bolsjevik si på gjensyn til kameratene i Tromsø og Finmark og ønske lykke til med det videre arbeidet med oppbygginga av den revolusjonære bevegelsen på deres respektive steder.

MED KAMERATSLIG HILSEN
SVEIN M

REISE I HORDALAND. - I JANUAR.

Følgende steder blei besøkt: Dale, Voss, Ålvik og Øystese. På alle disse stedene unntatt Voss var det SUF-lag fra før av. I Hordaland er edt dessuten i Odda, men etter som laget der hadde hatt besøk av Anders M. Ar i like før jul, og ettersom det ligger nokså langt "utafor" den reiseruta jeg satte opp, blei Odda SUF ikke besøkt nå.

Dale er et lite industristed med en tekstilfabrikk som den viktigste arbeidsplass. SUF-laget blei starta i 1968, men aktiviteten har ligget en del nede etter at formannen reiste til Bergen for å studere. Da vi hadde møte om SUF's politiske plattform 13.jan. kom det imidlertid 7 kamerater som hadde lyst til å fortsette med lagsvirksomheten. Det blei valgt nytt styre, og beslutta å sette igang studier av marxismen-leninismen. De fleste av medlemmene er arbeidere. Resten er ungsomsskoleelever.

Voss. På gymnasiet blei det i fjor vår starta et "uavhengig" sosialistisk lag. Dette er det nå så godt som ingen resten igjen av, og vi hadde ingen kontakter på Voss. Kassereren i SF-laget viste seg imidlertid å være enig i SUF's politiske plattform, og han kunne godt tenke seg å starte SUF-lag. Vi kom seinere i kontakt med en kamerat fra Hamar, som nå går på folkehøgskolen på Voss, og som tidligere hadde vært med i Hamar SUF. Sammen med en del gymnasiaster og muligens en del andre folkehøgskoleelever starter diss nå en studiesirkel. Til sammen blir det det mellom 6-10 deltakere i denne sirkelen, og grunnlaget for SUF-lag skulle dermed være tilstede, særlig fordi de fleste av disse skoleelevene allerede nå er enige i SUF's politiske plattform.

Ålvik. SUF-laget, som er et reint arbeiderlag, har en dyktig og aktiv ledelse, men de øvrige medlemmene er ikke så aktive som en kunne ønske. Lagets hovedaktivitet ligger på stedets bedrift, A/S Bjelvefossen, som har ca. 400 ansatte. Der skulle det også være nok for laget å gjøre, etter som bl.a. rasjonaliseringstiltak av forskjellige slag nå etter hvert for alvor begynner å bli satt i verk også der. SUF-laget har ca. 10 medlemmer.

Øystese. SUF-laget som blei starta i mai 1968, har nå 14 medlemmer, som alle er skoleelever. Foruten studievirksomheten, er interessekampen på skolen den viktigste aktiviteten i laget. Akkurat nå har de bl.a. gående en aksjon for flere muligheter til å få nynorske lærerbøker i skolen. Dette er en frontaksjon, som SUFerne både har tatt initiativet til og går i spissen for.

Jeg innleda på et åpent møte om SUF's politiske plattform. Det var 50-60 tilhørere tilstede - de aller fleste skoleelever. SUFerene hevdade seg godt i debatten, og jeg trur møtet var en seier for laget.

Sammenfatning. Det er ingen tvil om at SUF er i god framgang i Hordaland. For bare ett år sia var det ikke lag på noen av de stedene jeg besøkte. Nå kan vi rekne med levedyktige og livskraftige SUF-lag på alle fire steder. Denne framgangen skyldes i stor grad det arbeidet som Bergen SUF har nedlagt i Hordaland i løpet av det siste året. SUF-laget i Bergen bør fortsatt bistå kameratene i Hordaland med foredragsholdere, innledere på studiesirkler, utveksling av erfaringer osv. Etter min oppfatning bør det derfor nokså snart dannes en distriktsorganisasjon for Bergen/Hordaland, slik at kontakten mellom laga kommer inn i "faste former".

I den grad det kan pekes på noen felles hovedoppgave for laga i Hordaland denne våren, må det etter mitt syn absolutt være å drive studier i marxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tenkning.

REISERAPPORT FRA HELGELAND, TIDSROMMET 13/1 - 19/1-69.

Jeg besøkte følgende steder: Mo i Rana, Hemnesberget, Mosjøen, Sandnessjøen og Nesna.

13/1, Mo i Rana.

Hadde lengre uformelle samtaler med de mest aktive av lagets medlemmer, som utgjør ei kjerne på 10 -12 stk. Drøfta tilhøvet SUF/SF. Tok videre opp kritikk og spørsmål angående sentralstyrets arbeid.

Jeg mener at den aktive kjerna bør utvides endel, da mye av arbeidet hviler på få personer. Laget har bra kontakt og samarbeid med de beste Sferne og dermed med arbeidere på Jernverket.

14/1, Hemnesberget.

Laget har store rekrutteringsproblemer. Bl.a. har to stykker fått "AUF-fluer". Snakka med de to som er igjen. Kjører studier der flere er med. Det er forøvrig muligheter til å opprette ei FNL-gruppe på 10-15 mann, som muligens kan danne utgangspunkt for SUF-rekruttering.

15/1, Mosjøen.

Fikk ikke kontakt med folka. Dels pga. at kontakter ikke var hjemme, dels pga. for seint svar på brev. Det kan derfor ike her gis noen skikkelig oversikt.

16/1, Sandnessjøen.

Hadde uformelle diskusjoner med 8-10 SUFere. Laget ser ut til å ha kommet over vanskene fra tidligere, da noenumoldte seg ut av høyregrunner.

Laget har bra rekrutteringsmuligheter på gymnaset.

Jeg var bl.a. tilstede på et gymnassamfunnsmøte, der en av SUFerne innleda mot en lokal UH-fyr, som blei knust fullstendig. Positiv stemning i salen.

15-20 medlemmer.

17/1-69, Nesna.

Uformelle diskusjoner med 10-15 av medlemmene. Tok opp demokratisk sentralisme, SUF/SF, studier for å nevne noe.

Endel kritikk av sentralstyret for autoritære tendenser. Jeg pekte i denne forbindelse på at tillemping av en demokratisk-sentralistisk arbeidsstil var nødvendig for å rydde ut byråkrati og for å øke slagkraft.

Laget har 35 medlemmer. En av vanskene for det videre arbeidet er at flere av folka blir ferdig på skolen med det første.

18-19, Mo i Rana.

Var tilstede på en faglig konferanse, arrangert av Mo SF. 30-40 deltakere. Represenatører fra SF, SUF, NKP, KU.

Diskuterte viktige saker som fagopposisjonen. Det er her bra muligheter for framstøt i Mo i Rana.

Konklusjon:

SUF på Helgeland står i en forholdsvis bra stilling. Fylkesarbeidet (fylkesstyre på Nesna) kunne imidlertid bedres atskillig. Ikke minst gjelder dette organisatorisk. Propagandamulighetene er bra, bl.a. fordi Rana SUF har trykkeri. Videre bør bidrag til organisasjonens felles beste kunne økes betraktelig da SUF på Helgeland opererer på en mengde ulike felter: Lærerskolemiljø, industrimiljø, småbruker/fisker-miljø, gymnas, for å nevne noe.

SverreKr

RAPPORT FRA REISE TIL TROMSØ OG FINNMARK:

TROMSØ - Tromsø-laget har nå ca. 40-45 medlemmer, hvorav 30-35 har deltatt mer eller mindre regelmessig i studiearbeidet i høst. Laget har studert "Staten og Revolusjonen" etter Sverre Ks opplegg og mente de hadde hatt gode erfaringer med dette opplegget og at studiene hadde gitt bra resultater. Den største vanskeligheten i studiearbeidet mente kameratene hadde vært å finne studieledere, i og med at de fleste folka i laget er ganske nye folk. Kameratene mente at det sittende styret hadde hatt et litt dårlig grep på tingene. Laget skulle imidlertid snart ha årsmøte hvor de skulle diskutere arbeidet og velge et styre med mer klart definerte oppgaver. Dette mente kameratene var absolutt nødvendig, idet laget er aktivt, men aktiviteten tidligere har vært lite planmessig.

SUF-laget i Tromsø driver også det FNL-arbeidet som gjøres der oppe, og bl. a. 20.des. hadde de hatt en vellykka aksjon med merkesalg og salg av materiell, ved siden av innsamlingsaksjon.

Det er bare en fagorganisert i laget, men det skulle være muligheter for denne aktive fyren til å få med flere i lagsarbeidet.

Når det gjelder skolearbeidet i Tromsø, har laget bebudet en fyldig rapport som det vel vil være naturlig å ta med i neste nummer av Bolsjevik, men jeg vil nevne endel saker. På Sommervold ungdomsskole har to aktive SUFere laga en skoleavis i konkurranse med den bestående. De har forsøkt forskjellige aksjoner og ser ut til å få støtte fra elevene slik at de i nærmeste framtid vil forsøke å danne en interesseorganisasjon. Disse aktive folka blir, i likhet med hva vi har sett tidligere på andre plasser, utsatt for et jævlighet press fra myndighetene og hjemmefra.

De fleste av medlemmene i laget går på gymnaset, og de har forsøkt å få igang aksjoner der, bl.a. på endel urettferdige utvisninger. Disse aksjonene har tildels vært altfor spontanistiske og ikke gjennomdrøfta, slik at det i ett tilfelle viste seg at SUFerne ikke sto samla, men sto splitta i den saka det gjaldt.

Når det gjelder andre aksjoner har folka hatt en vellykka aksjon mot "sing-out" og en løpeseddelaksjon mot "flagg for frihet".

Når det gjelder kontakten med sentralstyret diskuterte jeg dette endel med kameratene, og det var enighet om at laget hadde vært for dårlige til å sende rapporter til sentralstyret, noe som er svært vesentlig for å utvikle og tillempe den demokratiske sentralismen og en bedre arbeidsstil i organisasjonen.

Når det gjelder muligheten for å produsere eget materiell til aksjoner osv., så har laget egen stensilmaskin, men ganske anstrengt økonomi.

ALTA - Det var et lag under "oppseiling" i Alta, men den kameraten som skulle få igang arbeidet reiste fra Alta.

I samarbeid med Stein Bjørn fra Øksfjord blei det organisert ei studiegruppe. Denne gruppa består av folk fra lærerakolen, gymnaset og realskolen. Kameratene mente også at de skulle få med noen fra yrkesskolen. Folka mente at var dårlige forhold for politisk arbeid på skolene der oppe; det er gjennomtrekk av ungdom og strenge forhold på internatet og skolen.

Da jeg var der oppe ble det arrangert et stiftelsesmøte for ei lokal Norge Ut Av Nato-gruppe, hvor en kamerat i studiegruppa ble valt inn i styret.

KIRKENES - I Kirkenes viste det seg å være en del unge, ivrige og interesserte folk. Sammen med Tor Arne pratet jeg en god del med disse folka og diskuterte SUF og hva SUF driver med. Resultatet blei ei studiegruppe som består av 2 folk fra gymnaset, 2 fra yrkesskolen, 1 fra Sør-Varanger (den bedriften som byen er bygget opp omkring) og Tor Arne som jobber på Samvirkelaget i byen.

Folka var som sagt jævlighet ivrige, og vil i nærmeste framtid bl.a. dele ut rasjonaliserings-brosjyra på Sør-Varanger.

BÅTSFJORD - I Båtsfjord har SUF som kontakt en fin kamerat som heter Vilfred Bjørn. Vi snakket en del om muligheten av å danne ei studiegruppe der oppe. Bjørn mente at det skulle la seg gjøre å få igang ei slik gruppe, men påpekte at de subjektive forholda ligger dårlig an, i og med at i Båtsfjord er det gode tider i fiskeriene og ungdommen på stedet som vesentlig jobber i fiskeindustrien tjener jævlighet mye penger for tida. Allikevel er de sosiale forholda bl.a. for dem som jobber på disse bedrift-

REKOLMUN FATTET PA TELEMARKE 1. DESEMBER 1968.

Arbeidsfolk i Grenlandsdistriktet går en hard vinter i møte. Tydlige eksempler på hva som er i vente ser en på Norsk Hydro. Onsdag 20. november la Hydro fram et regnskap hvor det ikke var plass til utbytte til aksjonærene. Selskapet har imidlertid sjelden stått så sterkt økonomisk som akkurat nå. Overskuddet er økt med ca. 60% fra i fjor da det ble delt ut et aksjeutbytte på 21 millioner. Under henvisning til skjerpa internasjonal konkurranse har Hydro det siste året redusert arbeidsstyrken med 700 mann. At de øvrige må slite hardere enn før er helt klart. -Vi vil ta sterk avstand fra Hydro-ledelsen politikk som åpenbart er et forsøk på å øke profitten på bekostning av arbeiderne.

Årets lønnsoppgjør har virka forarmende på det arbeidende folk. Prisstigninga før lønnsoppgjøret ble det ikke gitt noen kompensasjon for, og kompensasjon for prisstigninga fram til årsskiftet blir heller ikke tilstrekkelig. Lønnskampen må gjeninnføres, og helautomatisk indeksregulering må tas inn i tariffavtalene hvis arbeiderne skal kunne opprettholde sin nåværende levestandard.

Sosialdemokratiet står i praksis på bedriftseiernes side. Arbeiderpartiet beklager borgerskapet for dets manglende evne til å løse problema kapitalismen påfører det arbeidende folk. Noen løsning kan sosialdemokratiet ikke gi selv. Motsetninga mellom arbeid og kapital kan bare løses ved å avskaffe kapitalismen. Denne løsningen har sosialdemokratiet oppgitt.

Bolignøden i "velferdssamfunnet" er ikke bedret, men tvert i mot forverra seg. Det er byggefelter i Telemark hvor folk har husleie på opptil kr. 500,- i måneden. -Vi støtter kravet om boliger til alle, og til en pris folk kan betale. Rimlige boliger må komme før Ibsenhus, nye bensinstasjoner og kirkebygg.

Den økende sentraliseringa av befolkning og industri fører til fordervelse av naturen. Dette nødvendiggjør økte offentlige ytelser for å skaffe tilbake frisk luft og reint vann. Likeledes koster det å holde en stor folketilstrømning med de nødvendige sosiale goder.

Vår nåværende skatte ordning er pressa til randen for hva den kan få ut av folk, og en ny skatteordning med såkalt merverdiomsetningsavgift er på trap-pene. Avgifta lagt direkte på forbruket gir staten en mulighet til å øke sine inntekter uten å ramme næringslivet. Arbeidsfolk vil bli desto hardere ramma.

Skloen som speilbilde av samfunnet uttrykker det private næringslivet aktuelle behov, det gjeldende undervisningssystem tar ikke hensyn til elevenes interesser. Vi protesterer mot bestemmelsen om at undomsskoleelever skal arbeide gratis for næringslivet. Denne ordninga betyr at skoleungdom vil danne en stabil og gratis arbeidskraftsreserve, noe som bare kan tjene arbeidsgiverne og skade lønnstakerne. Likeledes tar vi klart avstand fra den gjeldende instruks for elevdemokrati i de forskjellige skoleslagene. Denne ordninga har ingenting med demokrati å gjøre, men er en utvidelse av myndighetenes muligheter til å kontrollere elvenes virksomhet.

-----x-----

Den økonomiske krisa Vest-Europa for tida er inne i, må for alltid avsløre påstanden om at den norske arbeiderklassen har noe å "hente" ved norsk tilslutning til EEC. Det kommer mer og mer fram i dagen at militæralliansene tjener som forsvar for blokkinteresser. De økonomiske sammenslutningene trykker stormaktenes interesser innad, mens det går utover utenforstående nasjoner. NATO's støtte til Hellas, Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia, begge viser klart at de store militæralliansene ikke er retta mot en yttre fiende, men skal brukas innad for å trykke supermaktenes økonomiske maktmonopol. Norge deltar i rustningsvanviddet etter fattig evne, og med de økte bevilgningene til forsvaret er regjeringa beredt til å kaste landet ut i en ny kald krig under dekke av situasjonen i Tsjekkoslovakia. Samtidig som borgerskapets mo-

17
ralske hylekar støtter det "greske folket i Strasbourg, står de på undertryk-
kernes side i praktisk politikk. Jømfør Pappandreo,s uttalelse om at den
greske militærjuntaen ikke ville bestått tre dager uten NATO's støtte.

Vi støtter kampanjen for Norge ut av NATO.

Seier for det NATO-bombede vietnamosiske folket.

OM FAG FORBUNDSLEDELSEN.

"Bare gjennom enhet i hele klassen og hele nasjonen kan en vinne over fienden og fullføre oppgavene i den nasjonale revolusjon," sa Mao Tse-tung i 1937. Arbeiderklassens mål er å vinne over den herskende klasse, borgerskapet, å stoppe utbyttinga av seg sjøl. Dette kan bare skje ved å forandre hele samfunnsstrukturen, ved å gjøre revolusjon og opprette sitt eget samfunn, det kommunistiske samfunn. Bare gjennom enhet i hele klassen kan dette skje, sier Mao Tse-tung. Bare ved at hele klassen står sammen mot utbytterne, kan de bli fri seg sjøl. De kreftene som vil bevare klassesamfunnet, er mektige og sterke, og de har et mektig apparat i sin besittelse. For å kunne knuse dette apparat må de utbytta forene sine krefter i felles kamp for det felles beste. Dette er hva Mao sier, og hva mange har sagt før ham. "Enhet gjør sterk," heter det. Og arbeiderne innså dette tidlig. I praksis ga dette seg uttrykk i fagforbundene, og det overste koordinerende organ, Landsorganisasjonen. Hva er så LO's oppgaver, spør man seg. Jeg siterer Marx og Engels: "Det kommunistiske manifest". (Norsk utgave 1957 s. 37): "Den moderne industrien har forvandlet den patriarkalske mesters lille verksted til den industrielle kapitalists store fabrikk. Masse av arbeidere, stuert sammen i fabrikkene, blir organisert på soldatvis. Som menige industrisoldater blir de stilt under oppsyn av en hel stab av underoffiserer og offiserer. De er ikke bare borgerklassens, borgerstatens treller, men hver dag, hver time trellbindes de av maskinen, av oppsynsmannen, og ikke minst av den enkelte fabrikk-bursjoa selv. Dette despotiet er dess mer smålig, avskyelig og opprørende jo mer åpent det proklamerer vinning som sitt mål."

Den siste setninga, som jeg har understreket, er det jeg vil gripe fatt i. Her sier Marx og Engels at jo tydligere vi klarer å vise at despotiet har vinning som sitt mål, desto mer smålig, avskyelig og opprørende vil det framstå. Sagt på en annen måte: Desto klarere motsetningene mellom utbytterne og de utbytta kommer fram, desto lettere vil de utbytta, arbeiderne innse sin stilling i klassesamfunnet, og med desto større styrke og enhet vil de kunne kjempe for sin rett til likhet, frihet, rett til det kommunistiske samfunn. Den likhet jeg snakker om her, er ikke individuell likhet, men klasselighet. Denne likheten kan bare eksistere i et samfunn der ingen kan utbytte andre. Et samfunn med klasse-motsetninger, et samfunn hvor noen på grunn av sin økonomiske og sosiale (som egentlig bare er et uttrykk for den økonomiske) posisjon hersker over andre, er ikke et samfunn der friheten rå. Denne friheten kan bare oppstå sammen med klasselikheten, og er en funksjon av denne. Av dette kan avledes at det fins ingen frihet for alle over klasselikheten. Den "frihet" man i Vest-Europa og Nord-Amerika taler om idag, er ikke noen reell frihet, fordi der fins klasse-motsetninger. En påstand som den at vi må stå i NATO for å verne om friheten, er en sannhet med modifikasjoner. Den eneste frihet vi kan bevare og verne om ved denne alliansen, er utbytternes frihet til å undertrykke de utbytta. Derfor er det motarbeiding av arbeiderklassen; de utbytta kamp for si frihet å stå i NATO.

I tyveåra var motsetningene mellom borgerskapet og proletariatet svært klare. Arbeiderne var bevisst sin stilling: de utbytta, i klassesamfunnet.

-18-

Arbeiderpartiet var framfor noe annet parti arbeidernes parti, og gikk - - sen i kampen for arbeidernes rettigheter, både gjennom fagorganisasjonene og på andre måter. Arbeidernesøkte klassebevissthet og utvidende stemmeretten til å gjelde alle, førte snart til at arbeiderpartiet kom til makta i Norge (1935). "Til makta" vil si at de overtok statsapparatet. Fra før hadde AP etablert seg som det absolutt sterkeste arbeiderparti i LO, og behersket denne fullstendig. Noen særlig forandring av dette har ikke skjedd siden. Det er framleis AP som behersker Landsorganisasjonen og fagforbundene.

Hva skjedde så da AP kom i regjeringsposisjon? Kort kan man si at LO, som før hadde vært arbeidernes organisasjon til å fremme sine interesser overfor kapitalistene, nå ble en speilvendt organisasjon. Den ble Statens (og dermed AP-regjeringas) organisasjon til å stogge arbeidernes krav i kraft av dens AP-ledelse.

I Staten og revolusjonen" viser Lenin at Staten er underlagt den herskende klasse i et klassesamfunn. Det nytter derfor ikke for arbeiderne bare å tilkjempe seg statsmakta. Staten vil framleis være et redskap til å utbytte dem. Dette innså ikke AP. De innså ikke at de måtte forandre, revolusjonere (i praksis utslette) Staten for å skape et klasseløst samfunn. De ble således et redskap i hendene på fienden: kapitalistene. Og dette gjenspeilte seg i fagforbundene. Arbeiderne måtte slakke på sine krav, het det fra ledelsen. De måtte ta det med ro, vente. Dette var nødvendig for å opprettholde statsmaskineriet. Og dette måtte opprettholdes for di det var konkrete bevis på at arbeiderklassen hadde makta i landet. Dette var AP's argumentasjon, og den gjenspeilte seg i fagforbundsledelsen. Arbeidernes kanskje viktigste organisasjon i klassekampen ble altså nøytralisert og brukt mot dem da AP kom til regjeringsmakta. Vi fikk Hovedavtalen, tvungen lønnsnemd og andre arbeiderfiendtlige tiltak. Og alt under ei "arbeiderregjering". LO-ledelsen har gjort alt den kunne for å fremmedgjøre arbeideren om hans stilling som utbyttat. Idag sitter ikke AP med regjeringsmakta, noe som i virkeligheten skulle være et gode for arbeiderne. For nå skulle ikke fagforbundene lenger være nødt til å drive klassesamarbeid, noe som bare utbytterne tjener på. Men fordi AP-ledelsen tenker på samme måten som de har gjort siden 1935, og fordi mulighetene til å komme i regjeringsposisjon igjen er store for partiet, ser LO-ledelsen seg nødt til å opprettholde denne samarbeidspolitikken, hvor utbytterne kalles "arbeidskraftmyndigheter" og hvor fagbladene skryter av at fabrikkdirektørene roser fagforeningsledelsen for deres evne til "forståelse og samarbeid". Derfor er LO-ledelsen, og all AP-ledelse arbeidernes fiende i klassekampen. De splitter enheten i klassen ved å tilsløre motsetningene mellom kapitaleierne og arbeiderne, og motarbeider det de skulle kjempe for. Den første forutsetninga for arbeidernes frigjøring er derfor at de kaster LO-pampene, underkjenner hovedavtalen og tvungen lønnsnemd. Så får vi da se hvor det blir av de røstene som hevder at det ikke fins klassemotsetninger i Norge i dag.

STEIN BE
ØKSFJORD SUF.

KRITIKK AV OMGANGSTONEN OG ARBEIDSSSTILEN I SUF.

På siste medlemsmøte i Oppsal SUF kom det fram en del kritikk mot arbeidsstilen i SUF. Det var ting som medlemmene hadde gått og tenkt på i lengre tid, men som de ikke hadde turt å komme med tidligere. Vi vedtok å sende inn kritikken, fordi vi mener at en kameratslig kritikk i tide kan rette på feil som er oppstått, og forebygge feil som kan komme. Kritikken går mye på arbeidsstilen, på omgangstonen oss medlemmer mellom, og mellom medlemmer og ikke-medlemmer.

To sitater fra formann MAO: "Hvis vi har mangler, er vi ikke redde for at andre påpeker og kritiserer dem, fordi vi står i folkets tjeneste. Vi er rede til å motta kritikk for våre mangler fra hvem som helst. Hvis kritikken er berettiget, vil vi rette på feilene. Dersom et forslag er til beste for folket, vil vi handle i samsvar med det." "Kritikk skal øves i god tid. Legg dere ikke til den vane å kritisere først etter at noe er hendt."

Om omgangstonen i SUF. Medlemmene hadde mange eksempler på dårlig omgangstone. For eksempel får vi på SUF-kontoret høre stadig at Oppsal SUF ikke kommer gjennom "hippi-filteret". Hvorfor står det slik til med laget? Jo, fordi en gutt i laget tegnet en spesiell tegning på forsida av lagsavisa vår. Tegningen forestilte en prest som kom opp av en do. (Åla Siné). Gutten som hadde tegne dette ble utskjelt som hippy og ble gjort narr av, uten at noen forklarte ham hvorfor tegningen var dum. (gutten måtte til slutt, for å vite hva som var galt, gå løs på en kamerat og hale og dra ut av ham hva som var dumt). Han skjønnte da at en bedre tegning hadde forestilt f. eks. arbeidere og bønder i felles kamp mot kapitalen, eller FNL'ere som seirer over USA-imperialismen, dvs. forestille klassekamp. Prestetegninger kan selvfølgelig være OK, men i den forbindelse at f.eks. en arbeider og en bonde slår ihjel en prest. En prest isolert i en do kan hvem som helst liberal borger tegne, fordi den ikke er satt i sammenheng med klassekampen.

Men en slik forklaring var ikke å oppspore i flommen av sjellsord. Og selv etter at gutten har forstått hva som var dumt, får han stadig slengt hippy etter seg.

Vår kritikk: De som så tegningen og gjode narr av kameraten, skulle i steden gitt en skikkelig forklaring. Å forklare og diskutere er den eneste måten å rette på feil. Og etter at kameraten nå har forstått hva som var dumt, er det ingen grunn til å slenge sjellsord. Vi må akseptere kamerater som har rettet på feil.

På grunn av dårlig omgangstone var vi nær ved å miste et medlem i laget. Han var veldig ivrig etter å være med på å bygge opp laget, men så var saken den at kameraten hadde yanket i hippy-kretser tidligere. Dermed var merkelappen påsatt: "Nå hippy, har du gifta deg i det siste, da?" Gutten ble skremt bort et halvår, men heldigvis kom met tilbake, fordi han er en god kamerat som vil jobbe. Vår kritikk: Dette er et eksempel på hva dårlig tone kamerater imellom kan føre til. I steden for å trekke ham inn i arbeidet i SUF, ble han skjelt ut og gjort narr av, noe som førte til at han følte seg frosset ut. Vi må alltid ta til oss ærlige kamerater som vil være med, uten å skumle til deres fortid. Når kamerater har kritisert seg sjøl ved å forandre seg, må vi være villige til å akseptere dem. Hva har vi ellers parolen "kritikk og sjølkritikk" for?

Enda et eksempel på "å skumle til fortida": "Sigurd A n sto tidligere mot den spirende marxist-leninistiske linja i SUF. Han er nå selv marxist-leninist. Men til og med lenge etter at A n var blitt en god kamerat, var det enkelte som skumlet til fortida hans. Ei jente i laget fortalte at hun på sommerleieren hadde spurt en kamerat om "hva som var galt med A n", og hun fikk til svar: "Jeg kan gjerne diskutere med Krutsjov, men jeg stoler ikke på'n". Vår kritikk: Samme som under de to forrige punktene.

I SUF har det vært og er det tendenser til å sette merkelapper på folk, uten å forklare hva som er galt. Et eksempel: Da vi kom på SUF-kontoret en dag, hang det en plakate på veggen: "Kritisere og gjendrive Oppbrudds Liu Shao-Chi !" (Oppbrudd er SUF-studs avis.) Vi skjønnte jo at noen syntes at en i avisa hadde skrevet noe dumt. Men hva var dumt? Hvem var Oppbrudds Liu Shao-Chi ?

Vår kritikk: Det skulle istedet hengt en plakate som tok for seg de gale tingene og kritiserte dem. Vi kan ikke rette på feil ved bare å si at "dette er feil". Vi må forklare hvorfor det og det er feil. Vi har også merkelapper som trotskist, anarkist, hippie, osv., som blir satt på uten at en sjøl eller andre får vite hva en har gjort galt.

I bevegelsen vår skal vi lage en skikkelig arbeidsstil, en kameratslig tone. Og vi skal skaffe oss friskt blod fra arbeiderklassen. Derfor er det veldig skadelig for oss at vi lager en sjargong som bare vi skjønner. Nye folk som kommer inn på kontorene våre har ofte følt seg litt utafør, for vi har ikke tatt oss nok av dem, vi ler av ting som de nye ikke forstår morsomheten ved, noe er jævlig, noe er dødens OK. Vi må istedet ta oss av de nye folkene og prate med dem, og ikke lage situasjoner som får dem til å føle seg utafør.

Et utslag av denne spesielle sjargongen er skjellsord og spesielle slagord som brukes på en fleipete måte, hvor meningen med å bruke dem er stikk motsatt av innholdet. Dette kan lett forveksles av de som ikke har fulgt med i "samtaalen" og settes inn i sin usympatiske sammenheng. (du skal ikke drive her med ord!) Det er en form for nedlatenhet overfor fremmede og kamerater som vi ikke skal ha noe av.

Medlemmene kritiserte "Pamping". De sa at det var sjelden at noen ledere i Solidaritetskomiteen sto på stands. Lederne hadde alltid utflukter, de hadde kontorvakt, skulle skrive en artikkel, skulle effektivere en bestilling osv. Det er klart at folkene i Solkom. må gjøre kontorarbeide og at de har dårlig tid, men fordi de er ledere må de også stå på stand. De må passe på også å gjøre det samme arbeid som "vanlige" folk og også selge bladene, ikke bare lagde dem. Ledere må være forberedt på å jobbe mer enn de andre. Dette gjelder også SUF sentralstyres medlemmer. Vi har bare sett et fåtall drive med praktisk arbeid som stifting, skjæring og bretteing. Men ledende kadre må passe seg for ikke å fjerne seg fra det arbeidet som vanlige medlemmer gjør.

Om fyll: Fyll og politikk går ikke sammen. En ikke edru person kan ikke tenke helt klart. Det er også galt å gå og drikke når det er mye arbeid som skal gjøres. Mange medlemmer har oppfattet dette, og er blitt nesten total-avholds. Dette er bra, men de må ikke skjelle ut medlemmene som har "gått og tatt seg en øl" i all stillhet, slik at disse føler seg frysi ut. Heller ikke må disse gjøre narr av "avholdsfolkene". Vi bør kritisere hverandre for fyll fordi fylling går utover SUF-arbeidet. Sånn som situasjonen er nå, blir medlemmer skjelt ut for å være fyllicker hvis de bare nevner en fest.

Medlemmene sa også at når de kom på SUF-kontoret og ville prate med kadrene, ble de ofte feid av med "Hold kjeft, jeg har så mye å gjøre". De sa at det bare var noen få som tok seg tid til å prate med dem.

Vår kritikk er at lederne alltid må ta seg tid til å høre på medlemmene og prate med dem. Hvis ikke, føler medlemmene at avstanden til lederne er milelang, noe som kan føre til at det oppstår et kunstig motsetningsforhold mellom medlemmene og ledere.

En som er inspirert av de grumme ting som kan skje iflg. mange.

Kommentar til "Del 2 i Oslo-forslaget til skoleprogram" og SUFs skolepolitikk generelt:

Jeg vil her prøve å starte en diskusjon om SUFs holdning til lærerne. Jeg gjør ikke krav på å forkynne den eneste rette lære, bare prøve gjennom diskusjon å komme til klarhet i saker jeg ikke er sikker på om SUF behandler på riktig måte.

Når jeg skriver dette er det bl.a. etter et halvt års praksis som lærer på en ungdomsskole.

Det skulle være unødvendig å peke på hvor viktig det er for en revolusjonær bevegelse å ha lærerne på sin side. Hele massen må gjennom den 9-årige skolen, og i denne tida står læreren sentralt i de unges liv. Greier vi å få med oss endel lærere, vil det ha betydning -

- 1) på grunn av den påvirkning de er i stand til å øve,
- 2) i situasjoner der elevene gjør opprør. Støtte fra lærere vil da vise elevene at de ikke står alene i kampen, og at det ikke er lærerne som gruppe som er fienden.

"Oslo-forslaget" heter det:

"Vår holdning til lærere må være å påpeke deres felles interesser med elevene i kampen mot monopolkapitalen. Vi må stadig vise det uholdbare i lærernes situasjon overfor elevene. På den ene siden et antagonistisk element, lærerne representerer kapitalen overfor elevene. På den annen side et ikke-antagonistisk element, elever og lærere har felles interesser, tilhører lønnsarbeidernes klasse, og har monopolkapitalen som felles hovedfiende. Læreren er til syvende og sist en representant for den klassen han blir utbyttet av. Dette forholdet må vi skape bevissthet om og siden lede denne bevisstheten videre. Stort sett er forholdet lærer/elev en motsetning i folket og må behandles som sådan."

Men en motsetning i folket må behandles riktig, ellers vil den følge Mao utvikle seg til en motsetning mellom fiender.

Partiet, som SUF bør utvikle seg til å bli, må altså behandle denne motsigelsen riktig. Hva vil så det si? I følge "Oslo-forslaget" må det være å "påpeke deres felles interesser med elevene i kampen mot monopolkapitalen". Krever ikke dette først at lærerne blir klar over at de har en hovedfiende, og at denne er monopolkapitalen?

Hvordan skal m.a.o. SUF bevisstgjøre lærerne om sin stilling i samfunnet?

SUFs linje har hittil vært å kreve av progressive lærere at de skal støtte elevene i deres kamp og krav, samt prøve å overbevise sine kolleger om at det bør også de gjøre. Dessuten litt utenrikspolitisk kringel på lærerværelset. Men hvordan skal lærerne kunne ta parti for elevene som til daglig er deres største plage?

De merker nok rektors makt og reglementene som en plage, men først og fremst er det elevene de merker. Monopolkapitalen som fiende?

Kvem bryr seg om den? Hvem merker den?

Når elevene er misfornøyd med lærerne tar vi dette som et godt første tegn på en begynnende bevisstgjøring, noe som ved riktig behandling kan slå over i kamp mot kapitalen. Det begynner med misnøye på små konkrete saker: med lærerne, mot forbud og reglement.

Jeg tror ikke vi kan vente mer av lærerne. La oss begynne med de små kravene. Gjennom kamp for bedre arbeidsforhold, vil bevissthetsnivået heves og kapitalens reaksjon vil føre til en tilspissing av motsetningene som bærer revolusjonens spire i seg.

Ved en slik interessekamp kan man også trekke barneskolen inn i kampen. De fleste progressive lærere finnes kanskje her? Det er nok å ta fatt i. Lærerne er ikke mer fornøyd enn andre lønns-takere. F.eks. er lærere en av de få gruppene som enda ikke har fått lørdagsfri.

Den obligatoriske skolen skaper skoletrette elever, som igjen fører til disiplinærvansker og magesår for lærerne.

Det er en stigende tendens til at det brukes ikke-utdannet arbeidskraft som lærere. Snart utdanner vi flere lærere enn vi trenger. Arbeidsløshet og usikre arbeidsforhold venter.

En lærer får mindre lønn for ekstratimer enn han får for vanlig undervisning p.g.a. skatten. En kollega forteller meg at han bruker 20 timer på å rette en stilbunke på ca. 25 bøker. Det blir lang arbeidsuke av sånt. Eksempelene er tilfældige og kan forfleres. Ikke minst er det en mengde misforhold å sette fingeren på, på de forskjellige skolene, misnøye med rektor, skoletid, o.l.

Det er på dette plan vi må begynne, akkurat som vi gjør når det gjelder elevenes og arbeidernes kamp. En felles fiende? -det krever en større bevisstgjøring. Senere kan det komme, fellesfronten med elevene og alt det "Oslo-forslaget" snakker om.

Når det heter (om kamporganisasjoner på skolene):

"Grunnlaget for slike organisasjoner må vi legge sjøl, gjennom å stille oss i spissen for elevenes (i enkelte tilfelle kan...)"
skje også lærernes krav,..."

så er dette etter min mening ikke en riktig behandling av en komplisert motsigelse. Lærernes krav og lærernes kamp er like viktig som elevenes, ellers kan vi ikke vente å få med oss flere lærere enn vi har i dag, og det er få. Lærerne bør med tiden få egne interesseorganisasjoner.

Motsigelsen lærer/elev er et resultat av det kapitalistiske samfunn og en av de motsetninger som kapitalen spiller bevisst på for å holde sin makt over folket. Derfor er det viktig også å drive på den måten som "Oslo-forslaget" skisserer. At det ikke er noen motsigelse her og at de to måtene kan forenes, viste Hovin-streiken oss. Det var et stort skritt i riktig retning.

En del analysearbeid må gjøres angående motsetningene innen elevgruppen og innen lærernes gruppe. Misunnelse og urettferdighet er av de ting som svekker samholdet blant lærerne. Forskjell i arbeidstid, lønn, utdanning og ansvarsområde spiller også inn. Dessuten dette at lærerne sjelden er samlet som gruppe, men som oftest står alene overfor klassen. Det bør vel også nevnes den mulighet en rektor har til å splitte dem opp mot hverandre.

Skikkelig interessekamp for lærerne bør snarest mulig komme igang under betryggende ledelse (dvs. SUF's). Av styret i Oslo/Akershus SUF har jeg fått i oppdrag å få samlet progressive lærere (i første omgang SUFere) fra Oslo-området til et møte. Dette vil forhåpentligvis på lengre sikt føre til noe, selv om vi nå begynner på bar bakke og må kjempe mot reaksjonære organisasjoner som f.eks. Nork Lektorlag. Det er en sped begynnelse som vi ikke kan vente resultater av på noen år.

Lignende møter og grupper må opprettes over hele landet, etter som klassekampen skjerpes. Sentralstyret vil sikkert være behjelpelig med å samle inn navn fra forskjellige områder rundt omkring i landet, slik at de som er SUFere og lærere ikke blir sittende alene. Vi bør prøve å få i stand en front. Jeg vil be alle kamerater som har peiling på SUFere eller andre progressive lærere i Oslo-området om å sende navn, skoleslag, skole og andre opplysninger av interesse til meg (Pål Ivar Børum, Høveden, Høveden). Jeg tar sikte på et møte i januar. Vi er allerede 3-5 stk. (Studenter som har eller tenker å ta seg midlertidig jobb som lærere bør også melde seg.)

Jeg vil også be alle som leser dette om å komme med kommentarer, kritikk o.l. til innlegget og til skolepolitikk i det hele tatt.

PÅL IVAR BØRUM
BØRUM SUF.

RAPPORT FRA SENTRALSTYRETS STUDIER AV DEN LILL RØDE BOKA.

Studier av Mao Tse-tungs skrifter, følge hans lære og handle i samsvar med hans rettleiing.

Lin Piao.

Fra og med høsten 1968 har sentralstyret drevet regelmessige studier av sistater fra kamerat Mao Tse-tung på sentralstyremøtene. Dette er en foreløpig rapport om disse studiene.

1) Hvorfor studerer vi Mao Tse-tung?

For tida skjerpes klasse-motsetningene, den politiske kampen blir hardere og SUF går fram i styrke og kvalitet. Samtidig med dette blir arbeidsoppgavene sjølsagt stadig større. Svært mange SUF-kadre vil derfor sikkert ha de samme erfaringene som oss: Arbeidet holder nesten alltid på å vokse oss over hodet. Stadig mer av tida brukes på det reint "byråkratiske", ofte rutinemessige arbeidet; drive kontorarbeid, svare på brev, skrive, mangfoldiggjøre og spre flygeblad og annet materiell, organisere møter og skaffe innledere osv. Studiene, lesinga, ja ofte sjølve den politiske diskusjonen kan lett drukne i en dagsorden som erstatning av presserende arbeid som må gjøres straks.

Dette er sjølvsagt farlig for vår egen politiske utvikling. Vi kan lett bli "reine" praktikere, dvs. vi løper rundt mellom stensilmaskiner og møter som en annen SF-sekretær, men uten noen politisk rettesnor for arbeidet vårt. Det blir altså en motsigelse mellom det nødvendige praktiske arbeidet og de nødvendige teoretiske studiene. Løses den ikke, vil den politiske bevisstheten synke - vi blir kanskje flinke funksjonærer, men stadig mer upolitiske i hue. Slutten kan bli at vi roter oss over til borgerskapet.

Vi forsøker å løse denne motsigelsen ved å binde sammen det "byråkratiske" praktiske arbeidet med studiene på en organisk måte. Ved å innføre studier av Mao Tse-tungs tenkning på styremøtene, betyr å gå på et styremøte ikke det motsatte, men det samme som å gå på et studiemøte. Å delta i det praktiske arbeidet skal automatisk bety å delta i skolering. På denne måten vil vi hindre at den "byråkratiske" praksisen fører til at vi mister rettesnora, proletariatets ideologi.

2) Åssen går vi fram?

SUF har før sendt ut en artikkel av Jorun G. n som beskriver en måte å studere sitater på. I store trekk var det den samme metoden som blei brukt på sommerleieren.

Sentralstyrets studier drives omtrent på samme måten, men med endel mindre skilnader. Mest med tanke på kamerater som aldri har studert sitater før, skal vi kort gå gjennom sentralstyrets framgangsmåte.

Emne: Vi følger Lin Piaos rettleiing og studerer "med henblikk på spesifikke problemer..kombinerer studium med anvendelse", og studerer "først det som er påtrengende nødvendig". Eksempler: Vi diskuterer SF, og studerer kapitlet om partiet og det om klasser og klassekamp. Sentralstyrets arbeid blir tatt opp i samband med kapitlet om partiutvalgenes ledelse, økonomien i samband med kapitlet om å støtte seg på egne krefter osv.

Innlederen. Kameraten lager ingen innledning, men har før møtet funnet fram tre, fire eller flere sitater som han leser opp. Deretter stiller kameraten en del spørsmål som kan hjelpe oss til å trenge dypere inn i emnet og få diskusjonen i gang.

Døme på spørsmål: Skal det bli noen revolusjon, må det finnes et revolusjonært parti...uten (det)...er det umulig å lede arbeiderklassen og de brede folkemassene i kampen for å knuse imperialismen og dens lakeier. (sitatboka, side 1-2)

Er dette riktig - har vi ~~eksempler fra historien~~? Trenger vi et sånt parti her - i dag? Fyller SF, NKP, SUF denne rollen?

I klasesamfunnet står hvert enkelt menneske i en bestemt klasesmessig stilling, og det finnes ikke en eneste tanke som ikke har klassestempel. (s. 9)

Kan vi finne eksempler på tanker som ikke har klassestempel? Kan vi vise åssen all kultur rundt oss kan bestemmes til en bestemt klasse, dens interesser? Hva med de forskjellige "sosialistiske" organisasjoners ideologi - SFs, NKPs, AUFs, SUFs?

"Ta et fadt grep"...partiutvalget må ikke bare "gripe" men "holde et fast grep" på sine arbeidsoppgaver...osv. (s.122)

Klarer styret vårt dette? Hva slags "grep" hadde vi om den eller den saka? Hvor er våre største feil her? Hva må gjøres for å forbedre "grepet"?

Diskusjonen. Vi har unnlatt noen svær innledning for at kamerater sjøl skal komme fram til løsningene, uten å sitte å nikke til materiale som alt er tygget for dem på forhånd. Derfor vil vi også ha flest mulig til å tekne seg. De kameratene som vanligvis har best grep på "teoretiske" spørsmål, bør helst holdes i bakgrunnen til å begynne med, sånn at de ikke tar konklusjonene ut av munnen på de andre.

Flest mulig skal fram med ideene sine - riktige eller feilaktige, sånn at vi i fellesskap kan kvitte oss med feilaktige ideer og komme fram til en riktig løsning. Overlange innlegg bør unngås. - Når en del kamerater har uttalt seg, tekner ordstyreren vanligvis alle kamerater som til da ikke har sagt noe, sånn at alle får fram synspunktene sine før vi slutter av.

Varighet. Studiene står som fast punkt på dagsorden etter formalitetssaker og rapporter, men før resten av arbeidet tas opp. På denne måten får vi studiene ~~kon~~ alle er mest opplagte - ikke langt ute på kvelden, da folka begynner å bli utslitt etter et timelangt møte.

Vi berekner en time-fem kvarter til denne posten. Driver vi på lengre blir diskusjonen sjelden særlig god, møtet blir for langt og det praktiske arbeidet fortrenses. Dersom vi ikke blir ferdige eller ikke kan trekke noen konklusjon, fortsetter vi heller neste gang der vi slapp - gjerne med nye sistater og flere spørsmål når vi starter på igjen.

3) Hva har vi oppnådd?

Gjennom studiene har vi klart å løse en rekke vanskelige problemer, som vi før ikke har fått skikkelig tak på. Studiene har gitt oss nøkkelen til mange viktige spørsmål: Hvilken årsak har de politiske motsetningene på venstrefløyen og i SF? Hva må vi kjempe for i tida framover? Åssen skal vi bedre vårt eget arbeid? På denne måten har sitatene direkte kunnet hjelpe oss i arbeidet vårt.

Skoleringsnivået i sentralstyret er blitt merkbart heva. Alle kamerater uten unntak føler at de har fått sikrere grunn å stå på enn før. - Videre er skoleringsnivået blitt jænnere, fordi diskusjonsmetoden der alle er elever og alle læremestere, gir størst mulig fordel av den skoleringa vi alt sitter inne med, og gir flest mulig kamerater høve til å utvikle seg gjennom å delta. - Dessuett er vi blitt bedre til å studere, og flinkere til å bruke den lille røde boka.

Sentralstyret er blitt bedre sammensveisa, fordi de politiske uenighetene som finnes blir brakt fram og løst gjennom diskusjonen - på denne måten driver vi et arbeid som stadig sveiser oss sammen, samtidig som vi får ~~trening~~ i å løse motsetninger oss imellom som motsigelser i folket.

Videre gir de stadige, regelmessige studiene og resultatene av dem oss stadig større tillit til proletarietets vitenskapelige og revolusjonære ideologi, Marxismen-Leninismen Mao Tse-tungs tenkning. Borgerskapet hevder at denne ideologien er "frasemakeri" - "duger ikke for vår tid" (glem ikke det politiske li Lenin!) osv. Gjennom studien bundet sammen med praksisen, ser vi dette tilbakevist av virkeligheten hver eneste dag.

De dårligste studiene vi har hatt var da vi prøvde å diskutere et problem som var adskilt fra vår praksis og heller ikke hadde noe å gjøre med dagsaktuelle problemer (en superteoretisk debatt om det dialektiske forholdet mellom form og innhold). Denne debatten blei i værste forstand akademisk, og etterlot heller ingenting annet enn hodepine. Å diskutere teori på studiekammerset som noe abstrakt (jamfør Liu Sjao-chi's sjelfostring) er derfor etter vår erfaring en dårlig metode.

Men all vår erfaring forteller oss at de derimot er riktig som Lin Piao sier: "Studiet utvalgte sitater fra Formann Mao med henblikk på spesifikke problemer er en god metode for å til egnelse av Mao Tse-tungs tenkning", og vi må si oss enig i at det er "en metode som gir raske resultater"!

4) Studer sitater fra Formann Mao!

Formann Mao Tse-tung har summert opp erfaringene av vår tids revolusjonære bevegelse. Derfor er Mao Tse-tungs tenkning det samme som Marxismen-leninismen i vår tid - proletarietets ideologi i sin foreløpige høyeste form.

Derfor er studiet av Mao Tse-tungs tenkning av spesiell viktighet for oss. Unnlater vi å tilegne oss vår tids marxisme-leninisme. Vi må få hele forbundet til å tilegne seg Mao Tse-tungs tenkning og bli en revolusjonær ungdomsorganisasjon av en ny type. Bare gjennom dette kan vi unngå fortidas feil, og ikke bli ødelagt av opportunisme og revisjonisme, som arbeiderbevegelsens organisasjoner så ofte er blitt det i Norge.

Studiet av sitater fra Mao er derfor særs viktig - og alle de kameratene som deltok i sånne studier på sommerleieren, er sikkert enige med oss i at det er en utmerket form for studier.

Men etter sommerleieren er sånne studier ikke blitt drevet i masseomfang i forbundet. Fylkesstyret i Oslo/Akershus driver sånne studier - dessuten en del lagsstyrer rundt omkring. Noen lag har hatt en del studiemøter på den røde boka mens de venta på annet studiemateriell. Vi ber alle som har drevet sånt studiearbeid, om å rapportere erfaringene til Bolsjevikk.

Vi forslår at studiet av Maos lille røde intensiveres. Det kan innføres som fast punkt på dagsorden i lagsstyrene, i SUF-fraksjoner i studentorganisasjoner, fagforeninger, utvalg osv. der SUFere møtes regelmessig for å diskutere det daglige arbeidet - kort sagt alle steder der SUF-kadre kommer sammen for å ta seg av det daglige, mange ganger rutinemessige arbeidet.

Tilpaninga av atudiene må sjølsagt skje på hvert enkelt sted. Vi trur det er praktisk å ha et fast punkt på dagsordenen der studiene kommer opp, og der fast tid (la oss si ca. en time) er avsatt til studier i samband med de viktigste arbeidsoppgavene.

Dette er en metode som ikke bare er brukt enkelte steder i SUF, svært mange av verdens marxist-leninistiske kommunistpartier bruker den for å tilegne seg Mao's tenkning - blant dem kan nevnes det italienske partiet, som er et av de sterkeste i Europa, og partiet i Colombia, som leder Lati-Amerikas sterkeste geriljafront.

Vi trur at sånne studier kan bedre styrearbeidet og annet sentralt arbeid i gruuorganisasjonene og på alle plan. De kan være av avgjørende hjelp i kampen for å kvitte oss med rester av borgerlig arbeids-

stil og ideologi, og forvandle SUF til en virkelig revolusjonær, proletær ungdomsorganisasjon.

Hva synes kameratene i laga?

KAMERATER: SKRIV INN TIL BOSJEVIK OG SI HVA DERE SYNES, GI RAPPORTER OM STUDIENE AV DEN LILLE RØDE, KOM MED IDEER!

LA OSS GJØRE HELE SUF TIL EN STOR SKOLE I MAO TSE-TUNGS TENKNING!

For sentralstyret, politisk viseför...

TRON Ø

FORSLAG FRA DRAMMEN SUF.

I vedtektene for studievirksomheten i laget har vi vedtatt at minimumsbeløpet vi sender sentralstyret, skal fra 1969 være kr. 50,00.

Vill det ikke være en ide å oppfordre andre lag til å sette en slik frivillig minimumsgrense?

OM DROSJESTREIK OG SUF-AKSJON I TRONDHEIM.

Trondheim SUF holdt mandag 9/12 en aksjon til fordel for byens streikende drosjesjåførere. Lagets faglige utvalg kontaktet på forhånd de streikende drosjesjåførene, som stilte seg svært positive overfor en SUF-aksjon. De hjalp også til med utforminga av en løpeseddel.

Hvorfor streik: Grunnet lønnsøkninger hos drosjesjåførene i bl.a. Oslo, Bergen og Stavanger, økte takstene i disse byene og i Trondheim (dvs. for Trondheims vedkommende med 8,5%, noe som tilsvarer 10000 til 15000 kr. pr. bil i året). Denne takstøkninga førte imidlertid ikke til tilsvarende lønnsøkning for sjåførene i Trondheim. Disse forlangte samme lønsvilkår som sine kolleger i andre byer.

DROSJEEIERNE AVSLO! DERMED STREIK!

I løpesedler bei det kjørt hardt ut mot streikebryterne som iherdig forsøkte å sabotere streikeaksjonen. Disse var i overveldende grad drosjeeiersønner uten bevilgning. Løpesedlen inneholdt derfor paroller om å boikotte streikebryterne og bilnumrene til disse blei oppgitt. Andre deler av borgerskapet deltok også i den forræderske sabotasjeaksjonen ved å benytte sine privatbiler som drosjer og således profitere grovt på drosjesjåførenes streik.

Også Adresseavisa kjørte ei bevisst linje mot de streikende og stilte seg som alltid på arbeidsgivernes side. Som en skjønn var det mange som aktivt motarbeida Trondheimsjåførenes rettmessige lønnskamp. SUF derimot ga hel og full støtte til de streikende drosjesjåførere. Det var ikke bare en solidaritet i ord. Siden de strikende stod økonomisk svakt p.g.a.de beskjedne streikebidragene, arrangerte trondheimslaget stands på et par steder i byen og fikk samla inn hundreder av kroner til dette formålet. Det blei dessuten gjennom løpeseddelen retta ei oppfordring til fagforeninger og forskjellige organisasjoner om også å støtte økonomisk. SUFerne i Trondheim mener sjøl at de stort sett fikk utretta det de ønsket- og at aksjonen var vellykka.

wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwww

RAPPORT FRA SLEMMESTAD

(Bygget på samtaler i laget 15.1) Buskerud, men tilsluttet Oslo/Akers
Laget er et av de eldre i SUF, og fem av medlemmene har vært med siden starten. Laget hadde nylig årsmøte, og der møtte det fram mange nye interesserte, slik at laget nå har fordoblet sitt medlemstall. Grunnlaget skulle være ganske bra, ettersom Slemmestad er et industri-
sted med ganske radikal atmosfære. Flere andre skulle dessuten overveie å melde seg inn med det første. Dette var folk som aktivt ønsket å drive politisk arbeid, og det kjennskapet de hadde til SUF og SUF-lagets medlemmer var visst ikke av en slik avskrekkende art som borgerpressa og andre gir inntrykk av. Det er å vente at virksomheten vil øke med tilgang på slike folk. Studiesirkler har vært drevet selv om de har manglet materiale fra SOR, de har tatt for seg sentrale teoretiske emner, diskutert f.eks. avsnitt og kapitler etterhvert. Men de savnet bedre kontakt med sentralt hold. Hvis det ble bedre kontakt mellom laga i Buskerud skulle de overveie å ta kontakt med dette distriktet, ved siden av Oslo/Akershus.

Laget har hatt en rekke faglige aksjoner, og det kan bekreftes at den siste ble svært godt mottatt - med mye diskusjon på bedriften som nettopp er slått sammen med de andre sementfabrikkene i landet. (Struktur-rasjonalisering som kan føre til endring av de lokale forhold på arbeidsolassen og i bedriftens forhold til stedet.) Flere av kameratene jobber på stedet, og de hadde tenkt å følge opp med lokale løpesedler etc. Konklusjon: gode muligheter på Slemmestad.

- Vår kritikk gjelder ikke bare SUF-ledelsens lite kameratslige organisasjonspraksis, men like meget enkelte sider ved den politikk SUF gjør seg til talsmann for. Vi finner det særdeles uheldig at SUF, s ledelse ut fra sitt minimale kjennskap til norsk arbeidsliv forsøker å vinne gehør blant arbeidsfolk ved helt ukritisk å motsette seg rasjonelle arbeidsmetoder, skiftarbeid osv. og ved å overdimensjonere enkelte ulemper som strukturrasjonaliseringen fører med seg.

Det vil også si at hvis Norge og Sverige kjøper hver sin maskin i Tyskland så vil de bli håpløst akterutseilt om vi skal nyttiggjøre vår maskin i 8 timer pr.døgn og svenskene sin i 24. Av dette framgår at vi står overfor problemer som bare kan løses av en europeisk arbeiderbevegelse med makt og midler til å planlegge og handle internasjonalt.

Vi tror ikke på denne veien til sosialismen.

Tilslutt: Det ungdomsopprør som SUF primært representerer og som retter seg mot manglene ved demokratiet innenfor skolevesenet og på mange andre områder i samfunnet har vår fulle støtte, og vi ønsker SUF framgang i denne kampen.

S I T A T S L U T T

DEBATTFORSLAG TIL HANDLINGSMØNSTER OVERFOR SF I TIDA FRAMOVER

1. Oppsummering:

Vi nærmer oss raskt SF's landsmøte og et påfølgende stortingsvalg. Såvidt vi kan se, er det vesle som hittil har vært av konstruktiv debatt, faktisk vært av lokal art. Det er vårt håp at dette innlegget må medvirke til at vi får en brei debatt i SUF om tilhøva, noe som vil være en garanti mot uoverveide handlinger fra vår side. Vi har derfor prøvd å konkretisere sakene.

Tilspissinga mellom de to fløyene på sentralstyre- og Oslobasi: kjenner vi stort sett ganske godt pga. bulletiner og åpen debatt. Vi tør påstå at denne tilspissinga også har skjedd på lokalt hold, i alle fall her i Telemark, om enn kanskje i noe mer gemyttlige former hittil. Medlemmer fra Kragerø SUF har deltatt på politiske drøftingsmøter mellom SUF og SF, et møte for lag i nedre Telemark, og et mellom SUF og SF i Kragerø. Begge møtene skapte klarere linjer enn før, og det førstnevnte møtet avslørte også det positive at vår linje finner gjengklang langt inn i moderpartiets rekker. Vi ser nå fram til det "toppmøtet" Telemark SUF skal prøve å få med Telemark SF på, og håper på et godt resultat av dette.

2. Stillinga i dag:

Situasjonen er idag nokså klar politisk sett, mens forskjellige praktiske og organisatoriske spørsmål står på vippen, så som SFu-lag og de ymse organisasjonenes forhold til hverandre. Dette er forhold som kan variere fra sted til sted, men vi arresterer samtidig uttalelsen fra Løfsnes i radio den 11/12-68 om at SUF bare står sterkt iforhold til SF i universitetsbyene. Be ham ta en tur hit til fylket for å få medbevist påstanden!

De av underskriverne på oppropet i Orienterings julenummer (som klart oppfordret til startung av SFu-lag) som er medlemmer av SUF, bør suspenderes. Fylkeslaget må ta opp saka straks, ikke minst fordi det gjelder framtrødende medlemmer i et lag i Telemark, og sørge for at den blir behandla i laga. Saka må sjølsagt behandles på Demokratisk sentralistisk vis før vedtak.

3. Fram til, og under SFs landsmøte:

Vi kan vel jevnt over innrømme at vi hittil ikke har avsett altfor mye av vår arbeidskraft til SF, vi har sett det som viktigere å styrke egne linjer. Men en ting er sikkert, dersom vi mobiliserer de av SUF-medlemmene som hittil ikke er innmeldt i SF, nettopp med tanke på å få valgt representanter med vårt syn til SFs landsmøte, kan vi greie å få ganske mange innover i februar. Dette må drøftes og planlegges!

På landsmøtet må vår linje være klar: 1) Vi krever å bli anerkjent som SFs eneste ungdomsorganisasjon. SFu-lag må ikke godtas. 2) At vi går inn for det første, betyr samtidig at vi går imot splittelse.

3. Slik tilhøva kan bli etter SFs landsmøte:

Forutsatt at vårt 2-punktsforslag går igjennom, må vi fortsette den politiske diskusjonen og arbeide innafor partiet i de saker vi finner det riktig.

Skulle imidlertid situasjonen bli den at SUFere bair uønska i SF (f.eks. ved at SFu-lag blir anerkjent), må vi ta vårt forhold til partiet opp til ny vurdering. Ei brei drøfting i laga må i såfall straks ta til, og avsluttes før vi eventuelt måtte melde oss ut, da dett bør gjøres samtidig for alle, og fordi ei eventuell utmelding bare må skje etter demokratisk sentralistisk behandling. Altså ingen offentlig oppfordring til utmelding fra noen før drøfting i grunnorganisasjonene!

Og skulle det skje at vi blir pressa ut av SF, må vi sjølsagt også drøfte 100% grundig hvilken form vårt politiske arbeid da måtte få. Vi må kjempe mot å komme opp i en slik situasjon, men naturligvis uten å gi avkall på noen av SUFs politiske synspunkter. Blir vi sterka ut, bør vi foreløpig basere oss på en rein utenomparlamentarisk opposisjon.

5. Stortingsvalget 1969:

La oss igjen gå utfra at SUF også i kommende år blir SFs ungdomsorganisasjon. Det blir i så fall meir eller mindre naturlig for oss å støtte SF i valgkampen, alt etter kandidatlistene. Er lista typisk venstre-sosialdemokratisk, bør vi likevel gi betinga støtte, dvs. vi hjelper til med det praktiske, utdeling av valgviser, plakatoppsetting osv., altså uten at vi personlig engasjerer oss og propagerer for fullt.

Vår støtte er isåfall basert på at vi mangler et annet og bedre alternativ. SUF-laga på fylkesbasis må stilles så fritt som råd med hensyn til formen for støtte somde vil gi lokallaga i valgkampen, da de lokale lreftene har best mulighet til å bedømme de lokale forhold. Eventuelle vedtak fra sentralstyret bør i så måte bare være veiledende. Dette vel og merke dersom vi framleis er SFs ungdomsorganisasjon.

Skulle vi etter landsmøtet bli skyvd ut, vil alt nært valgsamarbeid måtte falle bort. Men uansett vår organisasjonsform i en slik uønska situasjon bør vi avholde oss fra og stille egne lister. Dette ville i 1969 trolig bare vise oss som tapere.

Uansett tilhøva ellers bør ikke valgboikott forekomme. Om nødvendig stemmer vi i 1969 på det minste ondet. For hva har f.eks. Forbundet Marxist-leninisterna oppnådd med sin boikott i Sverige?

Vi håper dette kan benyttes som debattopplegg til laga, og håper på god debatt! Dette forslaget er forøvrig framkommet t etter grundig drøfting på lagsmøter i Kragerø SUF, etter grunnforslag fra en nedsatt "forholdet til SF-komite", bestående av kameratene Bjørn H , Torfinn S , Jens M. Sørensen og Ole A.E.

Med kameratslig hilsen KRAGERØ SUF.

KRITIKK AV BROSJYRA OM ARBEIDSLØSHET OG RASJONALISERING.

En liten kritikk av en forøvrig god brosjyre:

Parolen "Våg å kjempe - Sosialismen vil seire !" er selvfølgelig riktig, og bør være med. Jeg syntes imidlertid brosjyra mangler en koordinering av de nære botemidlene og den eneste virkelige løsningen på rasjonaliseringsproblema.

Hvorfor ikke ta med ei parole som "Hver eneste bortrasjonalisert arbeider skal skaffes arbeid av sin bedrift eller lærer opp til et yrke han kan få arbeid i - "på bedriftens regning".

Jeg syntes også brosjyra farer noe lett over samarbeidsideologien. "større innsats, mere til felles deling"- bedre nasjonalprodukt,-større samfunnskake - utvidelse av den realøkonomiske ramma:" DENNE IDEOLOGIEN BURDE BROSJYRA AVLIVE PÅ EN BEDRE MÅTE.

For Porsgrunn og Skien SUF

Per G.

r.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

OM RASJONALISERINGSBROSJYRA.

Rasjonalisering/tidsstudiebrosjyre er nå trykt i 80 000 eks. På kontoret er det framleis 6000 slik at flere kan bestilles. (kr. 4,- pr. 100 eks.)

Kassereren mangler oversikt over hvor en del brosjyrer har tatt vegen, derfor gjengir vi her en oversikt over hvor mye vi er klar over at de enkelte lag har fått. (pr. 24/1 -65.)

Bergen SUF	4000	Lillesand	500
Grefsen/Sinsen	3500	Notodden (Rjukan)	500
Trondheim SUF	3000	Odda	500
Drammen SUF	3000	Sauda	500
SUF-stud.	3000	Dale	500
Rana SUL	2000	Kirkenes	500
Tromsø	2000	Veitvedt/Linderud	500
Manglerud	2000	Asker	500
Teisen	1500	Kristiansand	300
Vålerenga	1250	Nome	300
Kongsberg	1000	Slemmestad	300
Kragerø	1000	Hemnes	250
Horten/Borre	1000	Fredrikstad	250
Stavanger	1000	Gulbrandsdalen gym	220
Moss	1000	Tyssedal(kontakt)	200
Hamar	1000	Vågan	200
Harstad	1000	Bøler	200
Groruddalen	1000	Bodø	100
Rjukan	700	Sandnessjøen	100
Larvik	600	Molde	100
Høyanger(kontakt)	500	Nittedal	100

Alle lag og kontakter som ikke er oppgitt med riktig tall må straks sende inn riktige opplysninger. Alle lag og kontakter må dessuten sende inn rapport om utdelinga: Hvordan den blei mottatt og om den førte til noen aksjon på arbeidsplassene der utdelinga var. Og om dere har fulgt opp aksjonen på noen måte, i'kk kontakt med folk o.l.

ALLE LAG SOM IKKE SITTE I STOR GJELD, MÅ SENDE INN BETALING FOR BROSIJYRA SNAREST!!

ARNE HI

AD. FAGLIG KARTOTEK.

En del av laga har nå sendt inn oversikter over hvem som jobber i laget, men enda er det flere lag som ikke vi har hørt noe fra. De som enda ikke har gjort det, send inn oversikter så fort som mulig! Følgende opplysninger må være med:

- 1) Navna på de medlemmene som jobber.
- 2) Hvor de arbeider.
- 3) Tilsluttet hvilket forbund, fagforening (navn og avdelingsnr.)
- 4) Eventuelle faglige tillitsverv.

Hvis det finnes medlemmer som er ute i arbeidslivet, men som av en eller annen grunn ikke er fagorganiserte (f.eks. midlertidig arbeid) så svar på 1 og 2. Disse opplysningene skal brukes til å skaffe SUF et faglig kartotek. Send inn disse opplysningene til SUF's faglige utvalg, Boks 6159, Etterstad, Oslo 6. SÅ FORT SOM MULIG!

FAGLIG UTVALG.

RAPPORT FRA DET FAGLIGE EIDET VED FIRMAET B.

Firmaet B. er et aksjeselskap som eies av brødrene I. og K.I. har 75% av aksjene, og er den mest pengesterke av brødrene, noe som også klart avspeiler seg i alle hans meninger. I. er dessuten konsulent for LO, har tidligere vært byråkrat i postverket. K. har de resterende 25% av aksjene i firmaet, hans synspunkter utgjør en "radikal" liberalistisk maske, - han er ikke pasifist, slik som I., men sier seg å støtte El Fatah(!) osv. K. er tidligere tillitsmann i Handel og Kontor, det forbundet som firmaet sokner til.

Firmaet har i løpet av 10 år ekspandert fra nesten ingenting til en kapital på 3,5 millioner og 18 fast ansatte, samt en mengde deltidsansatte. Det er ikke medlem av NAF.

Da undertegnede begynte i firmaet B., var forholdene tilsynelatende idylliske. K. gikk omkring i lagerfrakk og snakket hyggelig med folka, I. holdt seg mest på sitt kontor og var mer fjern og utilnærmelig, men vennelig og hyggelig dersom man snakket til ham. Men en nærmere undersøkelse viste allikevel at det sydet under overflaten, og at mye ikke var som det skulle. Det ble sjelden gitt lønnsforhøyelser, og overtidsbetalinga var i mange tilfelle svært lav. Bare en av de ansatte var organisert. Men det var en utbredt misnøye blant arbeiderne, som imidlertid ikke ga seg åpne utslag.

Tidligere var det forsøkt å organisere de ansatte. Dette var hver gang møtt med sterk motstand fra bedriftens side. - trussel om oppsigelse osv. - og de ansatte hadde latt seg skremme og sto sterkt splittet. Denne splittelsen var et resultat av en bevist politikk fra bedriftseierne, med individuelt fastsatt og varierende lønninger for samme arbeid, forfremmelser på tvers av ansiennitet, juligratiale til noen og ikke til andre osv.

Ved juletid organiserte O.H. seg, samlet inn underskrifter på folk som ville organisere seg. Dette skjedde ytterst hemmelig, under føtterne på sjefene. Vi fikk med oss alle folka i en avdeling, slik at vi kunne lamme firmaets drift. Så kom imidlertid aksjonen sjefene for øre. O.H. ble kalt inn til K. som sa: "Jeg har selvsagt ikke noe imot at dere organiserer dere, men jeg liker ikke at dere går bak ryggen på meg." En lengre samtale i vennlige og liberale former resulterte i at de ansatte skulle få holde et orienterende møte med en representant fra Handel og Kontor i bedriftens kantine etter arbeidstid. Møtet fikk god oppslutning, og førte til at 9 stykker organiserte seg i tillegg til de to som allerede var organisert. Etter dette ble O.H. kalt ned på I.s kontor og bedt om å arrangere valg på en bedriftstillitsmann og en -kvinne som skulle ha til oppgave å passe på at ingen sluntret unna jobben o.l.m.a.o. en ren lakeistilling for arbeidskjøperne. O.H. ble også bedt om å foreslå seg selv. Med dette ville bedriften oppnå å passivisere ham og diskreditere ham overfor arbeidskameratene. O.H. sa seg sjølsagt ikke villig til dette, men ble beordra å sette opp en plakat med oppfordring til å komme med forslag på og stemme på en bedriftstillitsmann og en -kvinne. På muntlig oppfordring fra O.H. ble dette initiativet boykottet av samtlige ansatte. På framskynda stiftelsesmøte i bedriftsklubben ble dette debattert, og det var full oppslutning om boykottlinjen. Man ble også enige om å presse gjennom en skikkelig avtale, selv om bedriften hadde uttalt at den ikke ville gå med på dette. Til tillitsmann ble det valgt den hardeste av de kvinnelige ansatte, samt O.H. 1) Dette forteller oss at selv på en arbeidsplass der det på overflaten er "et familiert forhold" (sitat mellom arbeiderne og arbeidskjøperne, skal det i mange tilfelle ikke mye til for å få avdekket de motsetningene som er tilstede og få arbeiderne til å slutte seg sammen og stå samlet. Det har vist seg at etter vi har fått en bedriftsklubb er det blitt mye bedre samhold blant folka og et mye mindre "familiert" forhold. De ansatte står ikke som før splittet overfor de "snille" arbeidsgiverne I. og K., men har reist seg til kamp mot blodsugerne. P.S. Da I. nå har varslet rasjonalisering ved bedriften, vil antakelig forsettelse følge i neste nummer.

-34-

1)

Dette viser at visse SFeres argument med at SUF med sine "fraser" ødelegger det faglige arbeidet for dem, slår tilbake på dem selv - dersom det faglige arbeidet ødelegges av SUF's "fraser", er det fordi det ikke står for en støyt og ikke er noe skikkelig faglig arbeid. O.H. ble valgt til tillitsmann (en stund sto valget mellom O.H. og M.F., som sjølsagt trakk seg) til tross for at vi begge hele tida har kjørt knallhardt ut overfor både de ansatte og sjefene, og forsvart proletariates diktatur, demokratisk sentralisme, Stalin osv. osv.

ODD H

MORTEN A. F.

TEISEN SUF.

XX

Formann Mao om klasser og klassekamp:

Klassene kjemper innbyrdes, noen klasser seirer, andre utslettes. Det er historiens gang, det har vært sivilisasjonens historie i årtusener. Å tolke historien ut fra dette standpunktet er historisk materialisme, å sette seg i motstilling til dette standpunktet er historisk idealisme.

Samfunnet står hvert enkelt menneske i en bestemt klassemessig stilling, og det fins ikke en eneste tanke som ikke har klassestempel.

Forandringene i samfunnet skyldes først og fremst utviklinga av de indre motsetningene i samfunnet, dvs. motsetningene mellom produktivkreftene og produksjonsforholdene, av motsetningene mellom klassene, av motsetningene mellom det nye og det gamle. Utviklingen av disse motsetningene driver samfunnet framover og fører til at det gamle avløses av et nytt samfunn.

Det er vi som har oppgaven å organisere folket. Og når det gjelder de reaksjonære i, er det vi som har oppgaven å organisere folket med henblikk på å styrte dem. Alt reaksjonært er det samme - slår du ikke til det, faller det ikke. Det er akkurat som når en feier golvet. Der hvor kosten ikke kommer til, der vil som regel støvet ikke forsvinne av seg selv.

VÅG Å KJEMPE, VÅG Å VINNE!

I menneske hetens historie er det alltid slik at de døende reaksjonære kreftene i sine siste krampetrekninger går løs på revolusjonens krefter, og ofte er det enkelte revolusjonære som lar seg føre på villspor en viss tid ved skinnen av styrke som dekker over et råttent indre, slik at de ikke vener å se det virkelige bildet, nemlig at fienden snart vil være overvunnet og de selv seierherrer.

Vi bør feie ytall imot den tankning i våre rekker. Alle synsmåter som overvurderer fiendens styrke og undervurderer folkets styrke er feilaktige.

CHE GUEVARAS INTERNASJONALISME.

Svar : til H.H.N n's innlegg i Ungsosialisten
5-6/68

"Det er moderne å være revolusjonær", skriver Hans henrik N: om Che Guevara i nr.5-6 av Ungsosialisten. Jeg lurar på om vedkommende de vet hva han snakker om, om han vet hva en revolusjon er, og hvorfor vi er revolusjonære.

Che Guevara er en av de store revolusjonære lederpersoner som verden har føstret. Han og kamerat Fidel Castro organiserte, med folkets støtte, den cubanske folkehær, og slo ut utsugerpampene, og frigjorde deres treller. Han var med å bygge opp det sosialistiske samfunn på Cuba. Der var hans oppgave å styre den cubanske nasjonalbank. Dette var jo ikke noe mål i og for seg. Hans revolusjonære personlighet var ikke egnet til å råtne opp i en jævla pengebinge. Han var vel redd for å bli en C. Celiur som elsker korridoren. Dette høres nokså sekterisk ut, men Che innså at han hadde andre oppgaver. Derfor samlet han noen få menn og dro til Bolivia. Dette var ikke en handling av eventyrlyst, eller fordi han lengtet tilbake til slagmarken. Men hvorfor skulle Bolivias befolkning lide under Barrientos-regimet mens Che satt godt i banken? Den bolivianske arbeider har mildt talt jævlige kår. Noen få pusler litt med jordbruk, men de fleste som er så heldige å få en jobb, må ty til gruven. Der er det elendige forhold, en lønn lik null, og streng bevoktning av bevapnede regjeringssoldater. Arbeiderne har små muligheter til å organisere seg, og de blir splitta og svekka av det revisjonistiske kommunistparti, som har visse paralleller med det franske og det norske kommunistparti. Så det var praktisk umulig å danne en boliviansk frigjøringshær.

Derfor var det folk med erfaring som trengtes, slike som Che Guevara. Han og hans kamerater streift rundt i jungelen, for å bli dus med terrenget, og for å få kontakt med folket. En revolusjon må ha røtter i folket, det er jo A B C. Og det var nettopp det Che arbeidet med, han reiste rundt og holdt taler blant annet. Problemet var ikke å overtale befolkningen til å slutte opp om geriljahæren, men det besto i å formidle nyheten om at det eksisterte en frigjøringshær, til arbeiderne. Dette blei imidlertid en for vanskelig oppgave, fordi Barrientos-regimet hadde for stor kontroll over landet. Che og hans styrker fekk som bekjent ingen innpass hos bøndene. Men detted skyldtes sannsynligvis at bøndene såg på dem som røvere, ikke som revolusjonære.

~~Bene~~ Che Guevara blei tvunget til kamp før han fekk kontakt med arbeiderne. Vervingen sviktet ikke på grunn av at geriljahæren hadde for liten andel nasjonale soldater, men på grunn av at arbeiderne i ikke visste om dem. De arbeiderne som kjente til geriljahæren viste ikke hvor de befant seg, eller de visste ikke hvor de skulle henvende seg for å få kontakt med den. Dette har bolivianske arbeidere selv hevdet var den eneste grunnen til at de ikke rekruterte seg.

Hvis ikke Che hadde blitt tvunget til kamp og nederlag, før de hadde fått kontakter rundt om i landet, så hadde revolusjone blitt en suksess allerede da.

Hans henrik N: framstiller Che Guevara som en romantiker, men Che innså, og som vi også bør gjøre, at en revolusjon ikke er et rent nasjonalt tiltak, men først og fremst en folke bevegelse, og landegrensene er noe faenskap, det vil si i den form de er i dag, de splitter arbeiderne og styrker monopolkapitalismen i form av NATO, SEATO, EFTA, EEC osv. Slike organisasjoner bekjemper arbeidernes interesser og de organisasjonene ville ikke ha oppstått uten landegrensene.

Dessuten lurar jeg på hva nasjonalisme er, hvis det ikke er romantikk, så vil jeg anmode Hans Henrik N: om å studere seg selv før han uttaler seg om Che Guevara.

Selvfølgelig kan nasjonalfølelsen være et spar-ess i en folkehær, slik, som i Vietnam og Mosambique med flere. Men hvorfor kan de ikke få en mer effektiv internasjonal støtte? I Mosambique mangler frigjøringshæren vesentlige ting som førstehjelpsutstyr, og utstyr ellers i det hele tatt.

I dagens situasjon mangler vi en internasjonal revolusjonær organisasjon, som kunne formidle utstyr og frivillige til kampområdene. En slik organisasjon måtte ha røtter i alle sosialistiske land, og i alle revolusjonære organisasjoner i kapitalistlandene rundt om i hele verden. En slik organisasjon kunne til og med gå så langt som å organisere revolusjoner i de rette land på rette tid.

Det ville være gjennomføring av Che Guevaras ide.

Che Guevara måtte selv ta på seg dette arbeidet, derfor gikk det som det gikk, men han fikk imidlertid slått gnister, om han ikke fikk tent noen ild. S botasje og geriljavirksomheten blomstrer i Latin - Amerika i dag, og snart står Barrientos-regimet og de andre fascist-regimene i Syd-Amerika med en fot i vannet.

La oss håpe at kamerat Che Guevaras ide om en internasjonalisme blomstrer rundt om blant verdens proletarer.

Torbjørn L.
Mosjøen SUF.

★ Red.anm.

Denne artikkelen var innsendt til Ungsosialisten, men p.g.a. plassmangel denne gangen har vi trykket den i Bolsjevik.

KRITIKK AV UNSOSIALISTEN.

Stoffutvalget er stort sett bra. Innenrikssaker bør prioriteres. Det er ønskelig med mer nøkternt opplysningsstoff. Dette må ikke skje på bekostning av dei teoretiske artiklene om marxisme-leninismen. Stykker som "Leve seieren i den store kinesiske kulturrevolusjonen" (nr. 5/6) kunne med fordel være utelatte. Det vitner om lite sjølstendig haldning å kritikklause godta all kinesisk informasjon.

Kutt ut bruk av Mao-sitater i utide, Alle tendensar til persondyrking må vekk!

Språklig sett er bladet for ytterliggående til at arbeidsfolk vil fatte interesse for det. Banning og grovt språk forekommer for ofte. Ungsosialisten bør gå inn for å utvikle eit sjølstendig språkbruk. Klisjear frå Kina i dag og kinesiske bulletinar bør ut av bladet.

Teikningar av klassepurk med hakekors o.l. verkar fråstøytande. Karikaturen av Dubcek (s. 33 nr.5/6) tener ikkje si hensikt og er ikkje i samsvar med det tsjekkiske folk sine interesser.

Stalin ut av headingar.

SOSIALISTISK HELSING
ØYSTESE SUL
IVAR V

SVAR PÅ KRITIKK FRA ØYSTESE SUP.KAMERATER!

Takk for kritikken .

1. Jeg er enig med dere i at oppsettet om kulturrevolusjonen var svakt, men dere mener vel ikke at artikler om kulturrevolusjonen og det kinesiske folks seire skal utelates. Folkerpublikken Kina, det kinesiske folket: og kommunistpartiet under ledelse av formann Mao, har jo gjennom sine kamper og seire høsta erfaringer som alle verdens folk, også det norske, kan dra nytt e av i sin revolusjonære kamp. Derfor må vi bringe riktig informasjon om Kina og kulturrevolusjonen, ingen andre norske aviser gjør det.
2. Sjølsagt skal ikke Mao-sitater bringes i utide, dvs når de ikke passer i den sammenhengen de er satt i. Men derimot må vi streve etter å anvende Mao-sitater i forbindelse med konkrete saker, for slik kan vi gjøre marxismen-Leninismen til et redskap i den norske klassekampen. Jeg er derfor av den oppfatning at det heller var for få enn for mange sitater i nr 5/6-68. (Om studiet av Mao-aitater viser jeg til en artikkel et annet sted i Bolsjevik)
3. Kamerater, for at kritikken skal kunne brukes på marxist-leninistisk vis, må den ta sikte på å "ta lærdom av fortidas feil for å unngå feil i framtida" og å "kurere sjukdommen for å redde pasienten". Dere har antagelig rett i kritikken for en del av språkbrukets vedkommende, men for at vi skal kunne lære noe av kritikken, må dere konkretisere i høyere grad. Hvilke ord og uttrykk gjelder det, og hvilke klisjeer?
4. Tegninger som skildrer borgerstatens vern mot proletariatet, voldsmakta - politiet, slik de framtrer f.eks. mot vietnamdemonstranter, nemlig som rå brutale undertrykkere, er frastøtende, ikke for oss men for klassefienden. Det er ingen dårlig ting, men en god ting.
5. Når det gjelder Dubcek, så viser jeg til SUP's bulletin om Tsjekkoslovakia, som grundig dokumenterer Dubceks forræderi mot det tsjekkoslaviske folket. En karikatur av ham er derfor på sin plass. Er dere uenige i det, så er vi uenige i Dubceks rolle, og da får vi ta det opp til debatt.
6. SUPs 5. landsmøte vedtok at Stalins bilde skulle fjernes fra lederheadingen i Ungsosialisten (inntil spørsmålet Stalin er grundig diskutert og noe annet er vedtatt i SUP.) Det er gjort, og vil bli opprettholdt slik inntil et landsmøte eventuelt har oppheva vedtaket. Andre steder i bladet ser vi ingen grunn til at Stalins bilde skal være tabu som illustrasjon, og det så ikke landsmøtet heller.

Kameratslig hilsen

Pål S. (red.)

V I K T I G _ O P P F O R D R I N G _ T I L _ A L L E _ L A G _ !

For at vi skal kunne sammenfatte erfaringer som SUP gjør i klassekampen og ellers, er det nødvendig og påkrevet at laga sender inn rapporter om all aktivitet som kan ha interesse for SUPs medlemmer. (Og interessen er ganske vid f. eks. Vi minner om: Fagorg.medlemmer, liste sendes! Avisutklipp, resultater!

~~HVILKEN RETT HAR DU? Ved Grotvold~~

Hvilken rett har du til å utnytte meg
til å bruke min arbeidskraft
for å tilfredsstille deg?
Hvilken rett har du til å holde meg nede
for å hindre at jeg
skal konkurrere med deg?

Hvem er du som tror du er over meg,
bedre enn meg
sterkere,
mektigere?

Du er sterkere fordi du har penger,
din makt er din kapital.
Men penger gjør ikke et menneske bedre,
de forråer, forherder, for nedrer.

Du som tror du er et menneske,
jeg en maskin,
et vesen uten intelligens og evner.
I dine øyne er min oppgave
å tjene deg og dø, mens du
lever av meg, spiser av meg
dreper meg
sakte.

Men øynene dine er fulle av angst.
Jeg ser det,
du vet det
at innerst er du livende redd,
men det vil du ikke innrømme.
Du er redd for at jeg skal konkurrere med deg
for du vet at jeg er like klok som deg.

Derfor skjeller du ved tanken på at jeg
kan ta makten din en dag
-ta pengene dine
som egentlig ikke er dine,
-ta styrken din,
spise deg
drepe deg
fort.